

ÅRSSKRIFT

2022

ULDUM HØJSKOLE 2022

ULDUM HØJSKOLE
Frihed til forskellighed

indhold

FORSTANDERBERETNING

**NU SKA DER
BYGGES**

HÅBET ER UDE

**HØJSKOLE MED
FRANSK ACCENT**

**HØJSKOLESANBOGENs
BEDSTE**

**FORMANDSBERETNING
MURSTEN OG
FÆLLESSKABER**

**PRAKTIKANT
UDTRYKKER
INDTRYK**

-
6	Forstander: Tid til nybyggeri	44	Skriveværksted
15	Sommerkurser 2023	54	Højskoleindtryk fra en praktikant
16	Fra Nairobis slum til Uldum Højskole	58	Årsmøde og højskoledag
20	Hvorfor være inde, Når alt håb er ude?	60	Elevtale
24	Besøg fra Frankrig	62	Årsberetning fra elevforeningen
30	Kan man synge sig til en ven?	66	Invitaion til generalforsamlnig
36	Fællesskaber og mursten		

Kære læser af årsskriftet 2022

Du sidder nu med årsskriftet for Uldum Højskole 2022. Der venter dig læseoplevelser og fortællinger der selvfølgelig har det til fælles, at de alle har relation til Uldum Højskole. Freja har skrevet om et besøg fra Kenya, Jakob der er praktikant har skrevet om de iagttagelser har gjort sig i løbet af sin praktik, Morten der er nyansat lærer, beretter om sit syn på undervisning i og med naturen. Kristine og Claire fortæller om hvordan det er at lave højskole i Frankrig. Sebastian og Mira fra dette års RØST-hold fortæller gennem to taler om det der ligger deres hjerte nært. To tidligere elever har lavet deres egen liste med sange fra højskolesangbogen.

Så er der traditionen tro de tre beretninger og alt det andet faste der hører til i årsskriftet. Der er mange sider i dette årsskrift, så er nok at gå i gang med.

Glædelig jul og god læselyst.

Jacob Vestager Tybjerg.

Udgivet af

Uldum Højskole

Redaktion

Jacob Vestager Tybjerg

Redaktion sluttet december 2022

Forside

Elever er med til at anlægge en "vild med vijle" have i Uldum. Til glæde for beboerne og insekterne.

Bagside

Elevkoncert i gymnastiksalen.

Af Kurt Willumsen, forstander

GERI

*Pejsestuen
under
forandring.*

Efter 2 meget mærkelige år med masser af coronabesvær er det dejligt at kunne skrive en beretning om året der gik, uden at corona

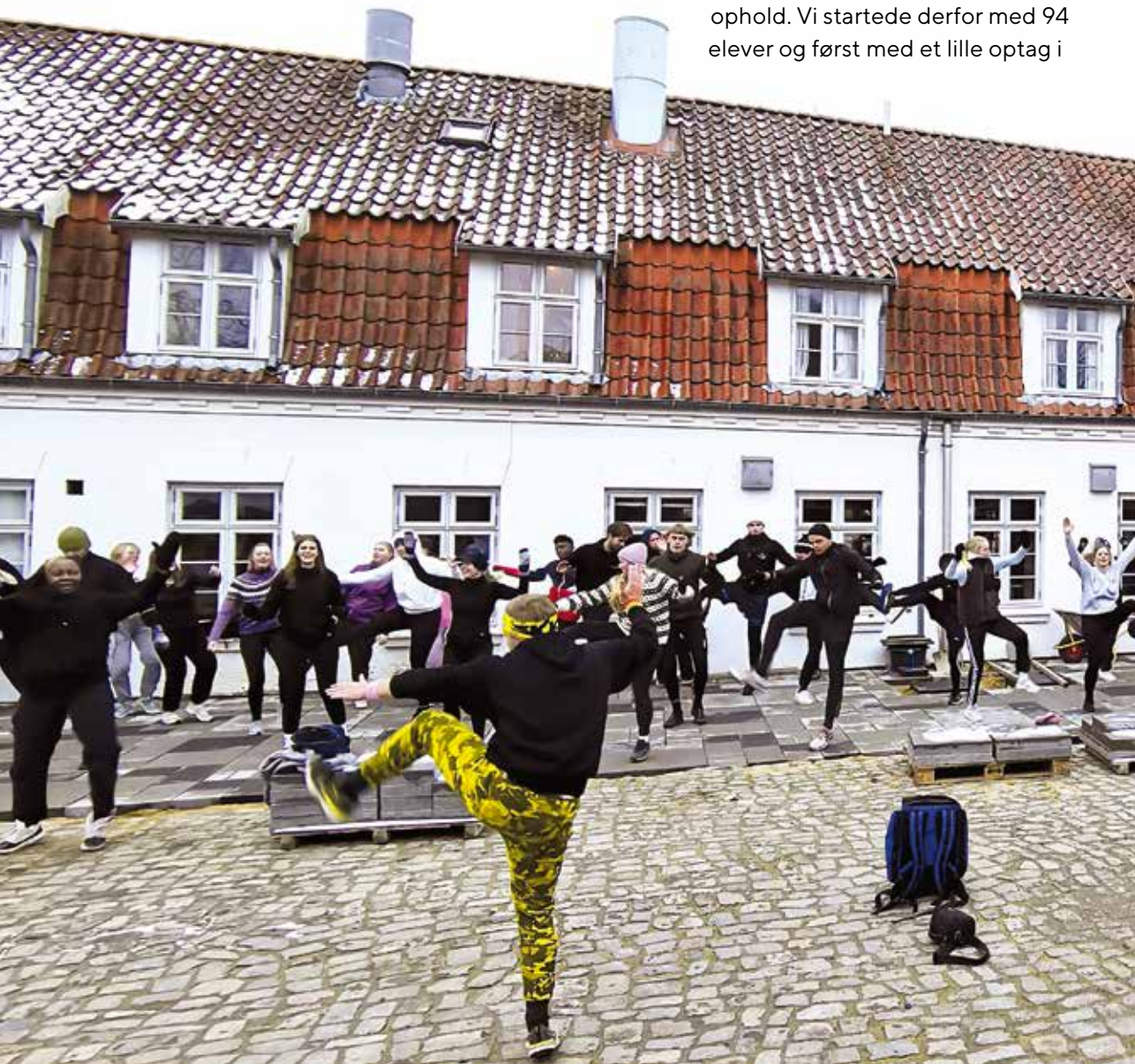
///...et højskoleophold præget af en lettelse over, at kunne give den fuld højskole-gas igen.

fylder det meste! Vi var godt nok lukket ned i de første to uger af 2022 og kom derfor først i gang med det lange hold 14 dage forsinket,

d. 16 januar. Til gengæld var det en start med kun få restriktioner, så det lignede faktisk helt almindelig god højskole, vi kunne starte op med.

Udover at miste 2 uger af opholdet valgte vi at droppe vores årlige teateruge, der ligger i starten af februar måned; det var simpelthen for problematisk, hvis

vi blev ramt af corona, mens teaterprojektet stod på. På grund af udsættelsen af starten på opholdet valgte nogle af de elever, der også havde gået her i efteråret, at afkorte deres ophold. Vi startede derfor med 94 elever og først med et lille optag i

marts, kom vi op på fuldt hold med 103 elever.

Starten af forårsholdet var præget af en forventning om, at corona ville indfinde sig på holdet, og medføre noget bøvl med isolation på værelserne mv. Det er vel ikke forkert at sige, at man fra myndighedernes side havde beregnet, at det var acceptabelt at børn og unge ville blive smittet med den mildere form for corona, så vi kunne få gang i samfundet igen uden at risikere en masse alvorlig sygdom.

Mit gæt er, at alle højskoler blev ramt i de første uger efter opstarten. Heldigvis kom vi hen i februar måned, før smitten kom til Uldum, hvilket havde den store fordel, at isolationsperioden, når

man ingen eller meget få symptomer havde, var nede på 4 dage.

Da først smitten var inde på skolen, var det umuligt at begrænse den, selv med elever isoleret på værelserne. Derfor havde vi næsten alle elever, og en stor del af de ansatte gennem et coronaforløb i løbet af få uger! Hvilket i øvrigt var en stor kontrast til de tidligere coronaår, hvor et smittetilfælde medførte hjemsendelse og et langt isolationsforløb.

Næsten ingen af vores elever havde ►

Sick project i fællesugen.

nævneværdige symptomer, så bøvlet blev for det meste taget med et smil. Også fordi vi efterfølgende, når smitten havde raset færdigt, havde udsigt til det rene slaraffenland – en højskole med noget nær fuld immunitet!

Da de første blev smittet, var det med isolation og med mad ud på værelserne. Efterhånden som mange blev smittet, indførte vi to spisesale – en for de smittede i pyramiden og en for resten i spisesalen. Men ret hurtigt måtte vi flytte rundt, så de få ikke-smittede sad i pyramiden. Det samme med opholdsrummene. Mange elever fejrede, når de fik en positiv test, for det var vejen til at komme ud i det forjættede slaraffenland på den anden side af alle coronabekymringerne!

Og således var en lang 2-årig rejse, eller dans om man vil, med corona ved at være ved vejs ende. De fleste rejser kan man se frem til og

nyde, mens de står på. Denne rejse har med al sin uvished og med sine mange bekymringer af menneskelig og økonomisk karakter, været en meget special og bøvlet rejse. Personligt håber jeg ikke at hverken højskolen eller samfundet som sådan skal gennem sådan en omgang igen...

Som man måske kan sætte sig ind i, blev resten af forårsholdet, om ikke én lang fest, så i hvert fald et højskoleophold præget af en lettelse over at kunne give den fuld højskole-gas igen. Med masser af fokus på fællesskab, fysisk kontakt, glæde og nærvær. Slut med alle de snærende bånd og skøre begrænsninger, som næsten nåede at blive hverdag for os.

Det var et super godt elevhold med en masse dejlige unge mennesker, som også i tiden op til højskoleopholdet havde fået begrænset deres normale udfoldelsesmuligheder og som derfor sukkede efter al dét, der er essensen

Arkitekttegning af den nye hal. I baggrunden ses værelsesgangen på Udgård.

af et højskoleophold. Der blev taget for sig af retterne med stort engagement, højt aktivitetsniveau og masser af sjov og spas. En virkelig stor fornøjelse at lave højskole med sådan en herlig flok og under nogle rammer, hvor vi fælles kunne glædes over, at alt var blevet normalt igen. Der er noget helt Grundtvigsk "et jævnt og muntert, virksomt liv på jord" over det; at kunne juble over og påskønne at noget er normalt igen!

Sidste år skrev jeg i årsskriftet, at vi efter 3 år med fondsansøgninger til store byggeprojekter havde fået endeligt afslag fra de fonde, vi kunne søge store midler fra. Det var på en måde en lettelse; nu kunne vi komme videre og finde ud af hvad, vi kan løfte for egne midler. Når vores skole, trods diverse efterslæb på bygningssiden, trods alt tager sig ret godt ud, så handler det om, at vi gennem årene har forvaltet skolens midler på en hensigtsmæssig

måde.

Med 6500 m2 bygninger, hvoraf de ældste er mere end 170 år gamle, så er der altid en masse at gøre. Det kræver at vi prioriterer benhårdt hvert år. Samtidig med at vi skal vedligeholde, skal vi også forbedre skolens fysiske rammer, så de kan rumme den faglige og pædagogiske udvikling, der udgør et vigtigt fundament for skolens nuværende, men også fremtidige drift.

Sidste gang vi lavede store og dyre forbedringer var da vi totalistandsatte Friskolen. Det var tilbage i 2003. Siden har den stået på mange vigtige ændringer og forbedringer af den bestående bygningsmasse. Nye tage på Langeborg og Udgård, 450 af skolens 600 vinduer er udskiftet, solceller på Udgård, værelserne moderniseret, faglokaler istandsat og forbedret blandt andet i de kreative værksteder og i musik. Derudover har vi lavet

Og hallen set fra havesiden. Væggen til venstre er enden af Udgård.

en masse energibesparende forbedringer blandt andet efterisoleret og facadebeklædt

//...en ny idrætshal, der er mere end tre gange større end den nuværende gymnastiksal. Udover selve hallen får vi et nyt fitnessrum, et undervisningslokale og flere andre gode ting med.

Langeborgs gang og Udgårds køkken, skiftet til ny energibesparende teknik i svømmehallen, lavenergibelysning næsten overalt mv.

Men nu er tiden kommet til de næste vigtige skridt. Vi har længe haft vores mere end 50 år gamle pejsestue på to-do listen over vigtige opgaver. Den var utæt og

Arkitekttegning af tagterrasse på den nye havestue.

utidssvarende.

En anden bunden opgave er vores gymnastiksal, der er lige præcis det den hedder: en gymnastiksal! Men da det efterhånden er mange år siden vi lavede gymnastik på højskolen, fordi idrætsområdet har flyttet sig markant indholdsmæssigt, så trænger vi til nye rammer for vores bevægelsesfag. Vi har i en del år gjort brug af at kunne leje Uldum hallen, og det har, og er vi

glade for. Men dels er der stor efterspørgsel på de ledige tider i hallen, og dels er det bare ikke det samme med en hal mere end en kilometer væk som at have sin egen hal stående med muligheder for at bruge den også udenfor timerne.

Også andre fag har manglet bedre undervisningsfaciliteter gennem de senere år. Blandt andet teaterområdet har været behandlet stedmoderligt; vi elsker vores ►

teaterfag fordi de giver så meget til eleverne og til fællesskabet. Men vi har manglet egnede undervisningslokaler til fagområdet. På samme måde er vi ofte i bekneb for helt almindelige undervisningsrum til de mere boglige fag. Så ønskelisten til nye faciliteter er blevet længere...

Det er alle disse udfordringer, vi nu har sat os for at få løst, og vel at mærke for egne midler. Vi vil over de næste 4 år bygge nyt og bygge om for i omegnen af 20 millioner kroner. Selvom vi har renoveret og vedligeholdt bygninger i stor stil siden Friskolebyggeriet i 2003 og de mange store byggerier med musikhus, spisesal, køkken, kontor og pyramide i halvfemserne, så har vi sideløbende betalt af på vores gæld. Det betyder, at vi ved udgangen af 2024 er stort set gældfri. Det giver naturligvis et godt grundlag for igen at kunne optage lån. Vi forventer i byggeperioden frem til 2025, selv at kunne bidrage med 7 af de 20 millioner, vores byggeplaner kommer til at koste. Vi vil derfor have behov for at optage nye lån på i omegnen af 13 mio.kr., hvilket ikke på nogen måde er en stor belåningsgrad for en højskole af vores størrelse.

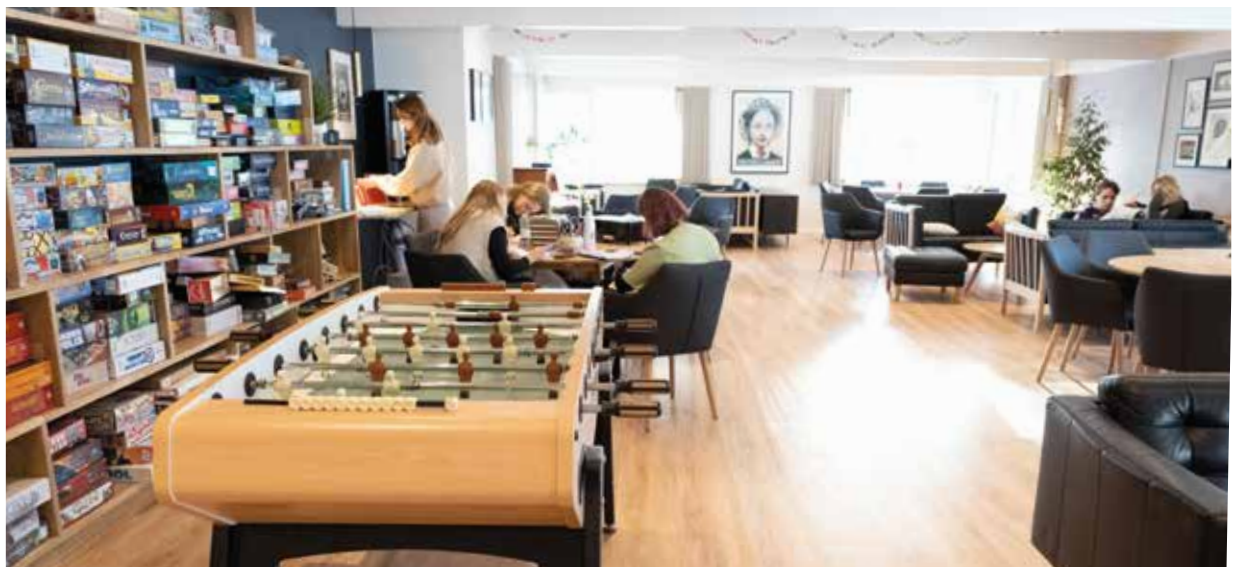
Til gengæld vil vi i 2025 stå med en højskole med ganske fantastiske fysiske rammer. Vores byggeplan kan deles ind i tre trin: her i 2022

har vi revet den gamle Pejsestue ned, og vi er i skrivende stund i gang med at bygge vores nye Havestue op (navneændringen skyldes at vi har droppet pejsen...). Som I kan se på billederne her, så er det allerede nu blevet super godt. Opholdsrummet er blevet udvidet en del og er topmoderniseret med varme i gulvet, lækkert gulv, brædspilsreol, dejlige møbler osv. Ud hængen er blevet udvidet, så det rent faktisk kan bruges til noget, og samtidig er vi i fuld gang med at gøre gårdspladsen mere anvendelig. Der er lavet kloakseparering, -en anden bunden opgave der skulle løses-, og indkørselsforholdene bliver forbedret til køkkenet i forhold varelevering. Prikken over i'et bliver den tagterrasse, der kommer ovenpå Havestuen, med adgang fra Langeborg øverst og gårdspladsen.

Næste skridt i tretrinsraketten er en ny idrætshal, der er mere end tre gange større end den nuværende gymnastiksal. Udover selve hallen får vi et nyt fitnessrum, et undervisningslokale og flere andre gode ting med. Hallen kommer til at ligge i forlængelse af Udgård, så den er tilgængelig direkte fra værelsesfløjen. Det nye undervisningslokale bliver med vinduer ud til "Udgård strand", som vi i daglig tale kalder det grønne område ►

Den nye havestue i brug.

ud for Udgård mod syd. Som I kan se på tegningerne af byggeriet, så har vi vægtet at byggeriet matcher det bestående byggeri med røde mursten. Det bliver et kæmpe aktiv for højskolen og en tiltrængt forbedring af vores rammer for idrætsfagene.

Når hallen står færdig engang i 2024, som for øvrigt er vores 175 års jubilæumsår, så mangler vi kun den sidste del af den store byggeplan. 2/3 af gymnastiksalen bliver omdannet til et stort teater-koncertlokale med optimale muligheder for vores teaterundervisning, faciliteter der også kan bruges til at optræde med musikhold og mange andre ting. I den sidste tredjedel af gymnastiksalen ud mod gårdspladsen laver vi dels en ny hall/indgang fra gårdspladsen, og dels et stort depotrum. Denne del af byggeriet er fortsat på ideudviklingsstadiet, men vi drømmer stort! -Og vi tror på, at det bliver virkelig godt.

Mens vi knokler på med byggeri og mange planer for fremtiden, så har vi naturligvis også fokus på den daglige højskoledrift. Sommerens korte kurser blev afviklet med fulde huse, hvilket i vore dage er med omkring 330 kursister igennem på de i alt 5 kurser. I år var også et lidt særligt år, da det var sidste år med vores musikkursus i den form, som vi har kendt det gennem mange år. Som du kan læse andetsteds i årsskriftet, så har vi valgt at lade kurset med musik som omdrejningspunkt, gennemgå en forandring i de kommende år. Efteråret startede op med fulde huse, - 103 elever. Vi havde endda en lang venteliste til holdet, hvilket er nye tider; måske havde corona fortsat en finger med i spillet på den store efterspørgsel efter højskoleophold? Men heldigvis var det den eneste mulige indflydelse fra corona, der var på vores efterårshold. En stor fornøjelse at kunne starte op uden bekymringer og begrænsninger... Selv hvis vi fik tilfælde af corona, skulle de behandles som alle andre sygdomme: bliv hjemme, i vores

tilfælde på dit værelse, til du er rask - for dine kammeraters skyld. Se det er til at håndtere! Igen i dette efterår har vi været begunstiget af at huse et fantastisk dejligt kuld unge højskoleelever. Der er blevet gået til den med højt humør og aktivitetsniveau. Ryste-sammen-tur til Thy i september, faguge i oktober, arrangementsudvalgs-styrede weekender med workshops, fællesuge i november, en masse temaweekender, spændende tirsdagsaftener med foredrag og koncerter mv. I september havde vi også fornemt besøg fra Frankrig af en gruppe lærere der kommer fra en fransk højskole i Lyon. Det kan du læse mere om andetsteds i årsskriftet.

I skrivende stund, her i november-december månedsskiftet, står den blandt andet på daglig morgenradio lavet af elevholdet, holdet laver de vildeste og mest gådefulde skattejagter, der bliver brygget på en revy, i sidste uges fællesuge samlede holdet 44.000 kr. ind til Kræftens bekæmpelse, og så er der naturligvis ved at gå jul i den med diverse fredsommelige nissedrillerier. Et herligt hold har det været, som det bliver hårdt at sige farvel til, når vi slutter til jul. 33 af dem forlænger i øvrigt deres højskoleophold og rejser med os til Kenya i januar. Til slut er der bare at sige tusind tak til lange elever og korte kursister, medarbejdere og vores to bestyrelser for endnu et godt højskoleår, på vores nu 173 år gamle skole. Uldum Højskole er i den grad i god gænge, og vi kan se frem til nogle virkelig vigtige år med byggeri, der vil lægge spor ud, om ikke for de næste 173 år..., så i hvert fald for de kommende årtier.

God jul og godt nytår.

Kurt Willumsen ■

SOMMERKURSER 2023

HÆRVEJEN

26. juni - 2. juli

Natur, kultur og historie med vandringer langs de gamle hærvejsspor.

VÆRKSTEDSUGE

3. juli - 9. juli

Sølvværksted, Raku-keramik, Maleri-tegning, Læder, Skriveværksted, Pileflet.

FÆLLES OM SANGEN

10. juli - 16. juli

For alle sangglade, der gerne vil have nogle perspektiver på livet rammesat af fællessang.

FAMILIEKURSUS

17. juli - 23. juli

100% familie - 0 % hverdag. Fuld fart i en traditionsfyldt højskoleramme.

ØSTJYSKE LANDSKABER

31. juli - 6. august

Naturvandringer langs Gudenåen, Vejle og Kolding fjorde.

FRA NAIROBIS SLUM TIL ULDUM HØJSKOLE

Af Freja Lykke Herrik, højskolelærer

I oktober havde vi besøg af seks unge Kenyanere, som boede på højskolen i en uge. De bor til dagligt i nogle af verdens fattigste slumområder i Kenyas hovedstad Nairobi. Her er de en del af gruppen "Nafsi Africa" (hvilket betyder "Afrikas Sjæl"), som er en ny-cirkus-gruppe, der underviser hundredvis af børn fra slummen i musik, dans og akrobatik. De var på turné rundt

på højskoler, efterskoler og cirkusskoler i Danmark og havde spurgt, om de måtte lægge vejen forbi Uldum Højskole. Jeg synes det lød som et utroligt spændende besøg, man ikke kunne sige nej til. Målet med turnéen var at sætte fokus på klimaforandringer gennem kulturmøder, personlige historier samt musik, dans og akrobatik.

De turnerede rundt med forestillingen "My Planet" om klimaforandringer, som både indeholdt musik, teater, dans og akrobatik. Der var høj energi og fantastisk stemning, da de holdt forestillingen for hele højskolen og lokalområdet. Efter forestillingen diskuterede vi alle, hvordan klimakrisen rammer forskelligt i Kenya og i Danmark. Det gjorde stort indtryk at høre Nafsi-gruppens personlige og meget konkrete møder med klimakrisen, såsom tørke,

hungersnød og oversvømmelser i nogle af de områder, deres familier kommer fra. Det gjorde også stort indtryk, at unge, der kommer fra et af de fattigste områder i et land med så mange forskellige udfordringer, gør så meget for at skabe opmærksomhed omkring klimakrisen. Klimakampen er et emne, som unge på tværs af forskellige kulturer kan mødes om.

Nafsi-gruppen startede ugen med at holde morgensamling for hele højskolen, hvor alle lærte og skulle synge med på sangen "Malaika", der var på swahili. Det var en virkelig fin måde at mødes i sang på tværs af kultur og sprog. I løbet af ugen blev der skabt mange flere kulturmøder på tværs af musik, dans og bevægelse. Nafsi-gruppen afholdt workshops for alle højskolens elever, hvor de lærte os afrikansk dans, trommespil og introducerede os til akrobatik. Kenyanerne var også med til forskellige af vores højskolefag og med i hverdagen som dansk højskoleelev. De danske elever kunne lære fra sig, hvordan man drejer en keramikkop og bruger en cykel og kunne til gengæld lære ting som at udføre et korrekt rullefald og spille kenyanske trommerytmer. Så både danskere og kenyanere var på skift på udebane, hvilket medførte mange skønne situationer og grin.

Det er noget af det, kulturmøder virkelig kan. Give nye perspektiver på emner, man måske troede, man havde ret godt styr på. Man får sat sit eget liv i et større perspektiv og kan ikke undgå at lære alt muligt vigtigt omkring andre og sig selv. Besøget gav også spændende perspektiver på det højskolefællesskab, vi er en del af. Vi kunne pludselig se vores eget fællesskab og højskolekultur lidt mere udefra

gennem samtaler med Nafsi-gruppen om, hvorfor vi egentlig gør, som vi gør. Til januar rejser jeg med en gruppe af højskoleeleverne til Kenya, hvor vi forhåbentlig skal møde og besøge alle fra Nafsi-gruppen i deres hjem. Her bliver det pludselig os, der er på udebane og skal tage del i en hverdag og kultur, vi ikke kender i forvejen.

Op til besøget underviste jeg i et fag, der hedder "Afrikanske Kulturer". Her forberedte vi os på besøget ved blandt andet at undersøge kenyansk kultur og promovere Nafsi-gruppens forestilling. Under besøget brugte eleverne fra faget meget tid sammen med gruppen. Vi havde utrolig mange spændende samtaler om forskelle og ligheder mellem dansk og kenyansk ungdomsliv. Der blev blandt andet diskuteret alkoholkultur, familierelationer, politik og klima. Mange af samtalerne dvælede også hurtigt ved en masse ligheder, fx fælles musiksmag og de samme serier, man var i gang med at se. En af dagene tog vi med Nafsi-gruppen til Rosborg Gymnasium og hjalp med at facilitere deres forestilling. Her holdt to af eleverne fra faget tale for gymnasieeleverne om kulturmødet med de unge kenyanere, og hvad det har givet os. Talen kan afslutningsvis læses på næste side. ►

Danseworkshop med Joyce

Trommeworkshop med Collins

I keramik med Amalie og Pauline

Tale af Emma Böwadt og Amalie Nicoline Lindkvist

Hej, vi hedder Emma og Amalie, og vi går lige nu på Uldum Højskole. Vi er en gruppe elever, der på skolen har valgt et fag, som hedder 'Afrikanske kulturer', og vi har den sidste måned fået undervisning i Kenyas kultur. Som en afslutning på faget har vi været så heldige at få muligheden for at tilbringe denne uge sammen med Nafsi-gruppen fra Kenya. I januar måned rejser vi begge to til Kenya med en gruppe elever fra skolen, og vi glæder os helt vildt. I dag er vi her for at fortælle jer lidt om, hvad vi har lært, og hvorfor det er vigtigt at lære om andre kulturer.

Jeg synes/ved, at alle får en bredere viden og forståelse for andre mennesker ved at læse om og opleve deres hverdag. Jeg har selv boet i USA de sidste 10 år, og jeg er lige nu ved at lære den danske kultur endnu bedre at kende. Selvom Danmark og USA ikke er enormt forskellige, er der stadigvæk meget at lære om danskerne, og hvordan vi er forskellige igennem en anderledes dagligdag og opvækst. Jeg har dog lært, at rugbrød ikke lige er min yndlings... Og jeg har snakket med nogle fra Nafsi, som er enige med mig.

Jeg har lært at være mere open-minded, have mere lyst til at lære flere mennesker at kende og spørge mere ind til emner, jeg ikke kender så meget til. Vi synes, at en stor del af formålet med at være menneske, er at vise åbenhed overfor hinanden, så vi sammen kan nedbryde stereotyper, dele viden og leve sammen.

Gennem faget 'Afrikanske kulturer' har vi haft muligheden for at fordybe os i én specifik kultur, og det har på ganske kort tid lært os meget om verden og os selv. Udover undervisningsmaterialet har særligt de sidste par dage med Nafsi givet os et godt indblik i Kenyas kultur. Det har været virkelig fedt at få lov til at stille alle de spørgsmål, man har gået og undret sig over til vores kære gæster fra Kenya. Vi har virkelig lært meget om kulturforskellene mellem Kenya og Danmark, og det har givet Emma og jeg et nyt perspektiv på vores eget liv her i Danmark. For eksempel har vi lært, at vejrsom regn, vind og sne ikke er så dårligt endda.

Vi har fået flere meningsfulde snakke med medlemmerne af Nafsi, og vi er meget inspirerede af det arbejde, de gør og den opmærksomhed, de skaber omkring vigtige emner.

Nafsi gruppen er mega seje, og vi håber, at I kommer til at lære noget nyt i dag! Forhåbentlig har I også fået lyst til at lære mere om forskellige kulturer i fremtiden.

Tusind tak for et mindeværdigt besøg til Kenneth, Collins, Zamzam, Joyce, Rodgers, Pauline, Gitte og Thea fra Nafsi Africa – og på gensyn! ■

NYT SOMMERKURSUS FÆLLES OM SANGEN 10. - 16. JULI 2023

I løbet af ugen kan du bl.a. møde

Martin Strange
musiker

Sara Grabow
musiker

Gunni Torp
musiker

Jacob Tybjerg
højskolelærer

Frederik Aamand
højskolelærer

Amanda Krogh
musiker

Helle Nørby
præst

Højskolesang-
bogen

Kurset er for alle sangglade, der gerne vil have nogle perspektiver på livet, rammesat af fællessang.

I løbet af ugen skal vi på opdagelse i 19. udgave af højskolesangbogen. Vi skal synge os igennem de forskellige afsnit i højskolesangbogen under kyndig vejledning af forskellige vejvisere, der fører os ind i musikken og teksterne. Gennem disse temaer får vi således nye perspektiver på alt det, der binder os sammen: Livet, kærligheden, troen, fædrelandet og vores fælles historie.

Det smukke ved både højskole og livet i almindelighed er, at vi alle kan bidrage med forskellige historier og erfaringer, og derved bringe perspektiver på alt det i tilværelsen, der er større end os selv. Ved hjælp af musikken og sangen, skal vi komme hinanden og det fælles liv nærmere og på den måde få udvidet vores horisont både menneskeligt og musikalsk.

HVORFOR VÆRE INDE, NÅR ALT HÅB ER UDE?

Morten Staffensen

Jeg har altid været glad for at være ude! Som barn var jeg altid at finde, kravlende i et træ eller i færd med at bygge huler af grene og kviste. I sneen byggede min bror og jeg snemænd til vores mor hev os ind, fordi det var blevet mørkt og om sommeren snorklede vi i Storebælt efter fladfisk, muslinger og nedsunkne skatte. Naturen var vores legeplads. Der var selvfølgelig altid tid til fodbolden, og i teenageårene tog fodbolden mere og mere over. Det handlede aldrig om at blive professionel, men om fællesskabet, den fysiske udfoldelse og mest af alt det "at lege". Efter flere omfattende knæskader, lange perioder med inaktivitet, operation og genoptræning tog jeg den svære beslutning om at sige farvel til fodbolden. Legen og glæden ved bevægelse var simpelthen for vigtig til at løbe risikoen for yderligere skader og de følger, som jeg allerede kendte alt for godt. Men hvad gør en knægt på 20 år, som lige har mistet legen og som samtidig ikke vidste hvad fremtiden skulle bringe. Han tager på højskole.

Mit eget højskoleophold blev starten på at genfinde legen, fællesskabet og den fysiske aktivitet. Og så endda i naturens fantastiske rammer. Jeg kastede mig ud i alle

de udendørsfag som var muligt, og der gik ikke lang tid, før jeg havde glemt alt om fodbolden. Det var også her jeg mødte de mennesker som har inspireret mig til selv at blive højskolelærer. Den entusiastiske, legende og oplysende tilgang til naturen som mine lærere underviste med gjorde et stort indtryk på mig og er nøglepunkter, som jeg selv prøver at undervise efter. Mine lærere blev til kollegaer, hvor jeg som efterfølgende timelærer, fik muligheden for at prøve kræfter med at undervise for første gang. Og det var her, min glæde ved at undervise begyndte.

Entusiasmen for naturen og dens mange muligheder er det som, driver min undervisning hver eneste gang. Friluftslivet rummer en mangfoldighed, som er fantastisk at arbejde med. Det traditionelle nordiske friluftsliv og naturvejledning giver mulighed for indlevelse og forståelse, mens de mange udfordringsaktiviteter, som fx adventure race og orienteringsløb skaber overskridelse, udfordring og jagten på mestring. At undervise i friluftsliv når eleverne lige er startet i august er fantastisk. Den grønne natur og danske sommer danner fantastiske rammer for læring i naturen, at skabe fællesskab og selvfølgelig de gode naturoplevelser. Entusiasmen og legen i min undervisning mærkes nok tydeligst, når ►

vejret byder på regn, vind, lave temperature eller en god blanding af de førnævnte. For ud det skal vi jo, så hvorfor ikke gøre det med et smil på læben. Jeg tror på den nordiske friluftslivstradition, som bygger på samspillet og samværet med naturen. Vi arbejder altså ikke med overlevelse i naturen, men med at leve i og med den! Derfor er det at kunne tage de rigtige tiltag i forhold til påklædning og udstyr samt at se og skelne mellem muligheder og begrænsninger en vigtig del af undervisningen, når vejret udfordrer os. Specielt vigtigt for mig er at vende den lettere ængstelse, som opstår inden vi begiver os ud i, lad os sige, "udfordrende" vejr, i en positiv retning, hvor den delvist eller helt bliver erstattet af forventningens glæde og spændthed på dagens aktivitet.

Undersøgelser viser at vi i Danmark generelt er gode til at komme ud i naturen, og når vi færdes i den, oplever vi ofte en positiv effekt på psykisk velvære og humør, fysisk form og helbred og i vores sociale liv. Disse positive effekter gør, at friluftslivet, efter min mening, er mere aktuelt nu end nogensinde, i en tid hvor unges fysiske og mentale sundhed ligger på et bekymrende lavt niveau.

Specielt givende mener jeg, det bliver når friluftslivet opleves i en højskolesammenhæng, hvor de unge kan lære og udvikle sig både fagligt og personligt uden pensum, karakterer og forventningspresset fra omverdenen. For i friluftslivet har vi tid til fordybelse, leg, læring og selvfølgelig bare at være. Faktisk er det at bruge tid i naturen, uden nødvendigvis at skulle "noget", vigtigt efter min mening. Derfor tager jeg ofte mine elever med i skoven for at "være". Konceptet bliver kaldt skovbadning, men det handler ikke om at hoppe i en sø eller lignende, men om at bade i skovens indtryk. Eleverne skal finde deres eget sted i skoven og prøve opleve skoven med alle deres sanser.

Det er en fantastisk beroligende følelse, når vi sætter os ned alene for at oplever skovens lugte, lyde og teksturer uden at have et mål om at indsamle svampe, finde en orienteringspost eller cykle ned af de stejle bakker på mountainbike. Her oplever vi naturen og dens egenverdi. Ved at give sig hen til naturen på denne måde, skabes mulighed for en anerkendelse af naturen og dens kvaliteter og måske et andet syn på og holdning til den end tidligere. Samtidig giver det en pause med tid til individuel refleksion. Alt dette kan lyde en smule økocentrisk, men jeg mener i bund og grund, at det er vigtigt, at vi mennesker kommer ud og får gode oplevelser i naturen, for med det vil der være en chance for en større forståelse for den og måske en lyst til i højere grad at prioritere den og værne om den.

Min baggrund

Jeg bruger generelt meget tid i naturen og jeg er selv ivrig udøver af diverse aktiviteter i spændet mellem idrætsaktiviteter og friluftsliv, herunder trailløb, mountainbike og kajak. I tillæg er naturkendskab, og specielt sankning af diverse planter, frugter og svampe noget som interesserer mig meget. Min undervisningskarriere startede som timelærer på Vejle Idrætshøjskole og senere Hellebjerg Idrætsefterskole. Derefter tog jeg til Sogndal i Norge for at tage en bachelor i idræt og friluftsliv ved Høgskulen på Vestlandet. Her opstod glæden ved det alpine friluftsliv, hvor klatring, randoneeski og klassiske fjellskiture er noget, jeg finder stor glæde ved. Jeg startede på Uldum Højskole i november med senere fastansættelse i april. Udover udendørsfagene på højskolen underviser jeg også i faget Krop og Sind samt skolens svømmefag. ■

Claire Bleton-Martin's beretning om tilblivelsen af skolen «l'Année Lumière» i Lyon med inspiration fra Uldum og den danske højskoletradition.

Af Claire Bleton-Martin, stifter af l'Année Lumière

(Oversat af Kristine Adamsen)

Med mange års erfaring indsamlet gennem mit professionelle virke i det franske uddannelsessystem, fra internationale forskningsprojekter og fra min rolle som mor til fire teenagere drømte jeg i 2018 om at etablere en skole for unge mennesker i aldersgruppen 16 til 25 år.

En skole, hvor man tager sig tid til at lære hinanden at kende, tid til at opbygge berigende sociale relationer, tid til at opdage verden omkring sig og - ikke mindst - mulighed for at samles og mødes som samfundsborgere, individer og fagpersoner.

Første etape var derfor at konstruere et meningsfyldt og indholdsrigt program.

Men også at finde en lokation og gøre mig

overvejelser om det nye sted og hvilken stemning, stedet skulle rumme... Jeg begyndte så småt at formulere mine ideer.

Ved et aftenarrangement med fokus på innovation i uddannelsessektoren, var jeg blevet bedt om præsentere projektet for et større publikum. I salen sad min danske veninde Kristine, som efter endt præsentation smilende kom hen til mig og sagde "Claire, din drømmeskole findes skam allerede i Danmark!" Og blot to måneder senere tog vi på inspirationstur til Uldum Højskole, hvor Kristine selv havde været elev, for at jeg med egne øjne kunne se og fornemme denne type skoleform.

Kort tid efter lancerer jeg mit projekt! Sammen med et par entusiastiske kolleger etablerer jeg i juni 2019 en forening og modtager allerede den efterfølgende september de første 20 elever. Vi begynder med et program på 5 måneder, som snart bliver til 9 måneder, og eventyret er lanceret!

En vellykket start, hvor såvel elever som forældre er virkelig begejstrede, på trods af

Corona-epidemien, som bestemt ikke gør opstarten nemmere det følgende halvår. I skoleåret 2020-2021 var 40 unge indskrevet, 55 unge i 2021-2022, og for indeværende 2022-2023 har vi 41 elever på det lange kursusophold, og ydeligere nye kommer til i januar 2023.

Omgivet af engagerede kolleger og trofaste eksterne partnere har opstarten været både lovende, motiverende og rig på udfordringer. For hvordan etablerer man f.eks. en skole i Frankrig, der ikke er struktureret omkring evalueringer, permanent konkurrence og det "hellige" franske diplom? Eller hvordan overbeviser man om vigtigheden i en skole, der prioriterer social diversitet, og hvor det at tage sig tid ikke er det samme som at spille sin tid? Alt i alt et altopslugende, tidskrævende, men fantastisk eventyr!

...hvordan etablerer man en skole i Frankrig, der ikke er struktureret omkring evalueringer, permanent konkurrence og det "hellige" franske diplom?

En kort præsentation af vores højskole i Lyon: <https://www.youtube.com/watch?v=FkRpxncJuGk>

I år lykkedes det hele personalegruppen at komme på studietur til Uldum og København, finansieret gennem EU's Erasmusmidler. Og sikken en oplevelse det var!

I løbet af det ugelange ophold talte vi med lærere, studerende, vi observerede, vi studerede og drømte videre....

Så kære kolleger i Uldum og Danmark : Mange tak for at have inspireret til tilblivelsen af l'Année lumière, og for den konstante inspiration, jeg får hver eneste gang, jeg taler med jer. ■

DAGBOG FRA ULDUM

I forbindelse med vores skoles internationale udviklingsstrategi, var L'Année Lumière på studieophold i Danmark i september 2022. Formålet med vores studietur: At besøge højskoler, diskutere, blive inspireret og at komme tilbage til Lyon med idéer til at forbedre og styrke vores undervisningspædagogik, men også at etablere internationale partnerskaber.

Mandag den 5. september

Vi ankommer til Uldum, som er vores primære mål for rejsen. Her mødes vi med danske Kristine (som til dagligt er bosiddende i Lyon, hvor hun bl.a. underviser på l'Année Lumière i natur), og bliver budt velkommen af Kurt Willumsen, forstander på Uldum Højskole. Vi får hurtigt en fornemmelse af denne skole, hvor der i en 5 måneders periode bor op til omkring 100 unge i aldersgruppen 18-21 år. Unge der kommer fra hele Danmark, og endda også internationalt fra, og som bliver undervist af et hold på 10 lærere og ledsaget af andet personale, som samlet driver skolen. Alle elever er her frivilligt. De har aktivt valgt at være her for at udvikle sig og modnes personligt og i fællesskab med andre. Nye hold af unge starter to gange pr. år, og sådan har det foregået i mere end 100 år!

Lokalerne er velindrettede, udstyret med al nødvendigt materiale, og hyggelige med et blødt lys, der er meget langt væk fra det kolde neonlys, vi er vant til. Vi føler os med det samme velkomne og godt tilpas.

De unge lever på skolen i fællesskab og bor på enmands-, tomands- eller tremandsværelser. De vælger selv deres fag, som de ofte ingen tidligere erfaring har med: Keramik, glaspusteri, antropologi, psykologi, sport, udendørsaktiviteter, musik, teater... Et udvalg af aktiviteter som udforskes af de unge med

motivation og entusiasme, som vi alle oplever begejstrede og på deres rette sted. Initiativer fra de unge selv er også altid velkomne, som f.eks. at foreslå en løbetur den næste morgen kl. 7.00 eller en eftermiddagsudflugt til byen.

Noget af det, vi straks registrerer, er den allestedsværende tillid. Det danske samfund er baseret på tillid; Selvtillid, tillid til andre og det helt fra småbørnsalderen. Også på Uldum Højskole mærker vi denne tillid. Vi fornemmer, at folk føler sig trygge og føler tillid til hinanden.

Efter at vi er blevet installeret i komfortable værelser, spiser vi aftensmad fra kl. 18.00 til 18.30 præcist! Derefter har vi fornøjelse af at besøge skolens mange lokaler. Vi kommer forbi fællesrummet, som bruges til morgensamling, videre til keramikværkstedet, musikstudiet, teater- og gymnastiksalen... Overalt oplever vi de unges motivation og begejstring for at være her.

Udmattede efter en lang dags tæt program og den for os ukendte danske rytme, går vi tidligt i seng. Vi er spændte på, hvad morgendagen bringer os sammen med de unge, men vi er fuldstændig overbeviste om, at vi kommer tilbage til l'Année Lumière i Lyon med nye spændende erfaringer. ►

Tirsdag den 6. september

Vores tirsdag begynder med en solid morgenmad, efterfulgt af den traditionelle morgensamling. Dette rituel finder sted hver eneste morgen mellem 8.30-9.00 i den store sal med deltagelse af hele skolen, og hvor generelle informationer og oplevelser for den kommende dag deles. Der begyndes og afsluttes altid med en sang, akkompagneret med klaver, som vælges fra Højskolesangbogen af den eller de personer, der står for morgensamlingen.

Holdet fra l'Année Lumière har denne morgen fået det privilegium at vælge de to sange, der skal synges, og har i den forbindelse besluttet sig for to internationale hits af The Beatles. Herefter gør vi os klar til en præsentation af den første franske højskole.

Claire forklarer indledningsvis baggrunden for idéen til at starte l'Année Lumière, om hvordan hun har hentet inspiration fra den danske model efter mødet med Kristine Adamsen, som er tidligere elev på Uldum Højskole. Vi præsenterer derefter vores franske version af en højskole efterfulgt af en diskussion in plenum.

Resten af formiddagen går med at besøge de mange forskellige undervisningsaktiviteter, og oplever med stor begejstring og entusiasme billedværkstedet, læderværkstedet, smykkeværkstedet, teaterholdet, musik, syning, sløjd, psykologi og diskussionshold.

I formiddagspausen har vi mulighed for at diskutere med lærerne, hvor vi forbløffes over den familiære og afslappede stemning, der findes på skolen. Flere undervisere har været knyttet til skolen i mange år, og generelt er der en stor nærhed til og med de unge elever.

Vi tager derefter på udflugt med Kurt til Vikingemuseet i Jelling, hvor han med stolthed og begejstring fortæller om Danmarks historie.

Vi lærer bl.a. at navnet "bluetooth" kommer fra en kendt vikingehøvding. Som den store strateg vikingehøvdingen var, havde han udviklet partnerskaber med de lande som umiddelbart ellers kunne have fundet på at invadere Danmark. Han havde på den måde undgået en række krige.

Vi besøger derefter Engelsholm Folkehøjskole, hvor vi mødes med forstander Jakob Bonderup, som viser skolen frem og fortæller om stedets organisation. Denne smukke skole holder til i et slot omringet af skov og vand, og fokuserer primært på kunstneriske discipliner som musik, glas, keramik og kunstmaling. Skolen kan modtage op til 90 elever, og er udstyret med fantastiske faciliteter, som f.eks. en imponerende koncertsal der kan modtage op til 500 publikummer.

Samlet en dejlig dag fyldt med oplevelser og inspirerende møder.

Onsdag den 7. september

Eleverne har fri onsdag eftermiddag, og har derfor forskellige muligheder:

- Deltage i aktiviteter organiseret af underviserne
- Organisere egne aktiviteter og foreslå dem på dagens morgensamling
- Eller at lave ingenting (hvilket de færreste gør)

Vi foreslår at invitere til diskussion- og hjemmelavet eftermiddagstærmøde. Så mens eleverne har deres formiddagsaktiviteter, går vi i køkkenet og laver "tarte à la praline", hvor vi selv på forhånd har medbragt praline fra Lyon. Klokken er 13.30, og vi står klar med stole og udskåret tærte, mens vi glæder os til at snakke med eleverne om deres liv på højskolen. I starten er eleverne få, men langsomt kommer flere og flere til, som tydeligvis er interessede

i at høre mere om den franske højskole, og at bidrage til vores studietur. Efter en del spørgsmål vedrørende deres hverdag, sporer samtalen sig hurtigt ind på, hvad det betyder for dem at gå på højskole?

Hvilken betydning har denne periode for dem? Alle fortæller det samme: Tiden på højskolen styrker selvtilliden og deres mod. De tør udforske nye aktiviteter på områder i deres liv, hvor de føler sig blokerede. De opdager evner, de ikke vidste de havde, hvad igen styrker selvværd og selvtillid.

Hvordan og hvorfor stimulerer højskolen? Flere årsager: For det første er der ikke presset fra karakterer, og dermed ingen forventning til faglige præstationer. Ingen konkurrence og ingen sammenligning. I hver eneste fagområde realiserer eleverne selv deres projekter på baggrund af målsætninger, de selv har defineret. Højskolen er et sted, der giver mulighed for at udvikle sig i en atmosfære af tillid.

Torsdag den 8. september

Vi vågner til den danske regn! Humøret er dog stadig i top, eftersom vi i dag skal opleve udstillinger fra de forskellige undervisningstilbud, de unge har været på gennem de sidste par måneder. Det er en stor visuel oplevelse at se de mange kreationer i syning, maling, keramik, smykker etc. Og alt sammen formet med hver enkelt elevs egen personlighed, i meget forskellige stilarter, udtryk, former og farver.

Udover ferniseringen af de forskellige manuelle kreationer oplever vi også optrædender med teater, kor samt en super koncert.

Gennem hele dagen mærker vi en stemning af opbakning og imødekommenhed i både elev- og lærergruppen, som bidrager til, at

den enkelte tør udtrykke sig uanset niveau og forskelligheder.

Fredag den 9. September

Vores sidste dag i Danmark. Efter en sidste morgensamling i selskab med de unge, tager vi afsked med vores kolleger fra Uldum. Derefter står dagens program på et møde i København med Sara Mortensen, som er ansvarlig for højskolernes internationale netværk. Her får vi indblik i højskolernes specifikke karakteristika i en række forskellige lande, og udveksler samtaler om eksisterende muligheder for internationalt samarbejde. Derudover giver Sara også en præsentation af den danske højskoles funktionsform, hvor skolerne faktisk alle er kendetegnede ved deres særegenhed: almen folkehøjskole, sportshøjskole, højskole med et religiøst islæt, kunstnerisk højskole, højskole for ældre etc...

Inden vi sætter os på flyet sydpå, besøger vi Suhrs Højskole, som ligger i centrum af København, og som har specialiseret sig inden for gastronomi. Som noget sjældent har denne højskole faktisk ikke et eget campus. Derfor ender vores samtaler med skolens forstander også med at omhandle, hvordan man skaber et kollektiv for en gruppe, som ikke dagligt lever sammen på højskolen. En sidste men meget interessant diskussion for hele vores hold.

Vi tager afsted fra Danmark, fulde af ideer og udstyret med en lang række af nye værktøjer, som kan hjælpe os til at forbedre vores arbejde med de unge på l'Année Lumière i Lyon!

Ovenstående tekst er skrevet af den franske delegation fra « l'Année Lumière ». Teksten findes i sin franske version på l'Année Lumières hjemmeside:

<https://www.annee-lumiere.org/2022/11/02/voyage-au-danemark/>

Kan man synge sig

til en ven for livet?

Af Emma Katrine Hargaard & Jonas B. P. Præstegaard,

elever i foråret 2022

En januarmorgen i spisesalen startede som alle andre. Æblejuice, halvanden bolle med smør og ost, samt en lunken kaffe med alt for meget mælk i; opskriften på en god morgen. Efter det vanlige morgenritual trasker jeg ind i St. Skolestue iført mine Birkenstock og ser ikke andre end Jonas, som jeg iøvrigt aldrig har vekslet et ord med, sidde allerforrest - tættest på flyglet. Jeg tager en højskolesangbog fra hylden, og sætter mig ved hans side. I sand Tyttebær-Maja-ånd kan jeg på ingen måde undgå at snage en smule og bemærker hvad Jonas sysler med på sin mobil.

Ingen af os vidste, at rækken af tilfældigheder denne januarmorgen skulle give anledning til et projekt, som satte stort præg på begge vores højskoleophold. Måske var tilfældighederne dog skæbnen, da ideen til projektet havde groet i os begge individuelt. Vi har altid haft et nært forhold til den danske sangskat og højskolesangbogen. Emma Katrine (EK) har med sin friskoleopvækst været igennem hele sangbogsmøllen og har hele sin skolegang taget del i fællessangen. Jonas er opvokset i et hjem med musik, sang, en folkeskolemusiklærer som mor, og en organistmormor og har igennem efterskolen fået "Bogen" tæt ind på livet. Vi er på den måde begge faldet i den "grundtvigske gryde" som små. Måske lå det i kortene, at netop vi skulle begive os ud i projektet sammen?

Vi havde begge et ønske om at lave et slags opslagsværk over højskolesangbogen. En gennemgang af bogen sang for sang, hvori de bedste skulle fremhæves ud fra vores oplevelser med dem, og hvad vi synes om dem. Netop det var vores begges forestilling om projektet, og blev dermed startskuddet for det. Planen blev hurtigt at mødes ved flyglet, med computer og højskolesangbog i hånden, for at begynde gennemgangen af bogen fra sang nr. 1. Det viste sig dog allerede under

den første aften ved flygelet, at konceptet uundgåeligt ville gribe om sig, og hvad der startede som et lille sideprojekt voksede hurtigt til projektet, som skulle gennemsyre vores højskoleophold.

Produktet, som startede med at skulle være en simpel liste af de - efter vores kriterier - bedste sange fra højskolesangbogen, blev til et 210 linjers langt regneark med 6 kolonner af information, lige fra titel og nummer, til pointrangering, ifht. hhv. fællessangbarhed og generel vurdering. Selvfølgelig alt sammen subjektivt, og udarbejdet i både ædru og beruset tilstand. Det krævede i omegnen af 30 sessions at nå i mål, og til sidst en præsentation til en fælles morgensamling.

Ved flygelet gennemgik vi sammen højskolesangbogen sang for sang, og vurderede dem enkeltvis, såfremt vi kendte til dem. Den røde tråd i vores mange sessions var subjektiv vurdering, hvor vi sammen skulle nå til enighed om værdien af sangene. Generelt var vi overraskende enige, måske som resultat af at have været faldet i den samme gryde som små. Gryderne lignede hinanden, men havde dog det til forskel at EKs var støbt af lyrikken, og Jonas' af musikken. Det var på godt og ondt. På den ene side kunne vores forskellige kompetencer kaste nyt lys over en sang, og få os til at værdsætte nye aspekter af den. Andre gange har forskellighederne føltes som en hæmsko for os, og bølgerne har til tider gået højt. Men stille hav har aldrig en god sømand skabt. Uenighederne gav anledning til indsigtsfulde samtaler om det vi begge holder så meget af; den danske sangskat. Samtidig har Jonas også lært at 'blommorna' på svensk ikke betyder 'blommerne', men derimod 'blomsterne', efter i mange år at have undret sig over hvorfor i al verden svenskerne synger så meget om blommer? Vi er begge blevet klogere. ►

N. S. GRUNDTVIG

8. SEPT 1783
2 — 1872

Fællessangen er en essentiel del af højskolelivet, og ligesom det har været for så mange andre før os, er det nu vigtigt for os at udtrykke vores kærlighed til den danske fællessang. Det er efterhånden en kliché; "fællessang er fjong", men klichéer er klichéer af en grund. Fællessang gør underværker for fællesskaber. Fællessangen er for os, og utvivlsomt mange andre, forbundet med en helt særlig følelse, som ingen anden aktivitet helt kan efterligne. Det er samhørigheden ved at være i samme båd. Det er sårbarheden i at udtrykke sig gennem sang. Det er mangfoldigheden ved, at hver fugl synger med sit næb. Det er tryghed.

Fællessang er som at være hjemme for os, men det er det naturligvis ikke for alle. Det har været til at mærke under vores ophold. For os har foråret på Uldum cementeret vores kærlighedsforhold til fællessang, mens det hos nogle på holdet har været udfordrende at skulle synge med andre. Når man synger sammen tuner, man ind på samme frekvensbånd. Man tuner ind i den danske sangskat og derigennem vores fælles historie. Man lever sig ind i lyrikken, musikken og den følelse, som sangen føder. At synge fællessang kræver en vis evne til at kunne give slip, og lade sig selv blive en del af noget større. Det har været inspirerende og en stor glæde at opleve de af vores holdkammerater, som har været udfordret i netop denne indlevelse og ro, med tiden finde sig til rette i den, og opleve noget af den glæde, som betyder så meget for os. Det at stå med den blå bog i hånden, syngende samme sprog, afspejler den indre udvikling, som netop kendetegner højskoleopholdet for mange.

Ligesom vi sad side om side den tidlige januarmorgen, sidder vi nu her, side om side ved spisebordet i Thy og skriver denne artikel. Et møde, som nok ikke havde fundet sted,

uden projektet. Gennem hele opholdet, har vores samarbejde om dette været et 'en-til-en' pusterum for os i en ellers til tider hektisk hverdag på en højskole, hvor det bredere fællesskab er rammen og udgangspunktet. Vi er tætte venner i dag både på grund af

Automatisk lagring ● FRA   ...

Hjem Indsæt Tegning Sidelayout Formler Data

 Sæt ind Klip Kopiér Formatér

Arial 12 A⁺ A⁻

F **K** U

F1   FÆLLESSANG EGNET

	A	B	C
1	PLACERING	NUMMER	TITEL
2	1		17 Svantes lykkelige dag
3	2		24 Godmorgen, lille land
4	3		115 Noget om kraft
5	4		131 Svantes sorte vise
6	5		308 Hilsen til forårssolen
7	6		353 Sensommervise
8	7		384 I Danmark er jeg født
9	8		449 Vem kan segla
10	9		480 Du kom med alt det der va
11	10		481 Kærlighedssang ved et tab
12	11		486 Fortabt er jeg stadig
13	12		591 Du, som har tændt millione
14	13		601 I skovens dybe, stille ro
15	14		179 Den danske sang
16	15		201 Kringsatt af fiender
17	16		281 Den blå anemone
18	17		468 Så tag mit hjerte
19	18		13 Se, nu stiger solen af have
20	19		56 Døjlig er jorden
21	20		93 Jeg ved en lærkerede
22	21		129 Barndommens land
23	22		130 Udsigt i kikkert
24	23		202 Noget om helle
25	24		255 Nu tændes tusind julelys
26	25		301 Hil dig frelser og forsoner
27	26		319 Idas sommervise
28	27		321 Lyse nætter
29	28		376 Der er et yndigt land
30	29		585 Solen er så rød mor
31	30		57 Amazing Grace

fællesskabet på Uldum generelt og i særdeleshed også projektet, som har gennemsyret hele vores ophold. Vi er begge glade for det opslagsværk, vi har skabt sammen, og glæder os til at dele det med dem omkring os. Men vigtigere end det er, at vi

begge har fået en ven for livet, hvor klichéfyldt det end kan lyde. ■

Mappe2						
Gennemse Vis Automatiser Acrobat Fortæl mig det						
Ombryd tekst Standard Betinget formatering Formatér som tabel Normal God Neutral Ugyldig Advarselstext Bemærk!						
	D	E	F	G	H	I
	FØRSTE LINJE	RATING	FÆLLESSANG EGNET	NOTER		
	Se, hvilken morgenstund	6		3		
	Godmorgen, lille land!	6		3		
	Med store undrende øjne går jeg hvor i	6		3		
	Jeg er træt af mig selv og mine plomber	6		3		
	Det er forår. Alting klippes ned.	6		3		
	Æbler lyser rødt på træernes grene	6		3		
	I Danmark er jeg født, der har jeg hjem	6		3 Melodi a		
	Vem kan segla forutan vind	6		3		
r dig	Du kom med alt det der var dig	6		3 Kan synges over melodi nr. 481		
	Som solskin over mark og hav	6		3 Kan synges over melodi nr. 480		
	Vi mødtes i sne forblændet af ungdom	6		3		
r af stjerner	Du, som har tændt millioner af stjerner	6		3		
	I skovens dybe, stille ro, hvor sangerh	6		3		
	Den danske sang er en ung, blond pige	6		2		
	Kringsatt af fiender, gå inn i din tid!	6		2		
	Hvad var det dog der skete mit vinterfr	6		2		
	Så tag mit hjerte i dine hænder	6		2 Melodi A		
ts skød	Se, nu stiger solen af havets skød	5		3		
	Dejlig er jorden	5		3		
	Jeg ved en lærkerede	5		3		
	Barndommens land. Tidens mælketand	5		3		
	En sø med en båd og en måge	5		3		
	Livet er en morgengave	5		3		
	Nu tændes tusind julelys på jorden mør	5		3		
	Hil dig, Frelser og Forsoner! Verden dig	5		3		
	Du ska inte tro det blir sommar	5		3		
	Nu kommer fuglene igen	5		3		
	Der er et yndigt land, det står med bred	5		3		
	Solen er så rød, mor, og skoven blir så	5		3		
	Amazing grace! how sweet the sound	5		2		

Pointsystem. Sangene er vurderet i forhold til deres kvalitet og får fra 1 til 6 point. Desuden er sangene vurderet i forhold til hvor egnede de er til fællessang og får fra 1 til 3 point.

**Fællesskaber og
mursten
som løsning på
verdens forandring**

Af Lars Paludan-Müller, formand for Uldum Højskole

På Uldum højskole sætter vi nye mursten. Vi bygger nye vægge og skaber rum som kommende elever, kursister og inspiratorer kan udvikle sig i. Ethvert rum udgør et udgangspunkt for, at mennesker kan mødes, være og lære sig selv og andre bedre at kende i fællesskab – den oplyste tanke er livs- og folkeoplysning gennem det levende ord, der danner oplevede fællesskaber.

Grundtvig talte for en mere dybdegående, universel og spirituel oplysning, baseret på den tanke, at al ting vokser til den størst mulige skønhed og perfektion, når blot væksten stimuleres, så den kan udfolde sig i

“ Men hvad skal der til for at løse alle disse udfordringer? Der findes næppe et enkelt svar, men skulle jeg alligevel vove pelsen, så er svaret fællesskab.

sin egen orden og rytme.

At bygge nyt er et vigtigt symbol på livets og højskolens udvikling.

Det er fortællingen om, at vi skaber rammerne sammen – rammerne, der kan hjælpe mennesker ind i den virkelige virkelighed i en form, hvor de faktisk slår til og kan følge med udviklingen både på det indre og ydre plan i sin egen rytme.

Dannelsen og rytme står altid i forhold til noget, men dannelse eller rytme sker ikke i et bestemt fagformat, men igennem en bearbejdende bevægende fælles værdirejse, der præger personligheden nu og fremdeles.

Uldum Højskole er ikke en piedestal, men en jordbunden oplyst realitet med sin egen rytme og tilmed et rum for dannelse og udfoldelse af mennesker i fællesskab – og det skal til i en

verden, der er under forandring.

Verden er ikke som den var i går – det har den i øvrigt aldrig helt været. Verden er under forandring. De politiske systemer fungerer i en eller anden forstand, men så alligevel ikke – tilliden til vores politikere er ikke stor. Politisk demokrati størkner ofte i spin, uklarhed eller bureaukratisk jura, der er svært at fordøje, hvis man bare er en almindelig borger, der søger fremdrift fremfor forhindringsløb. De politiske systemer er skabt for at styre eller påvirke os mennesker og samfundet til det bedre – men kan vi overhovedet finde rundt eller finde os tilrette? Politik er ikke længere tydelige

værdikampe, men efterhånden reduceret til håndteringen af en stor husholdningsøkonomi, der består af en række områder, såsom sundhed, klima, pension, uddannelse mv.

Selv videnskaben har svært ved at slå til. Videnskaben skulle ellers bringe os svar på mange af de

store spørgsmål, det var blot et spørgsmål om tid, før man fandt sandheden for dette eller hint – men så let går det ikke for mange problemer lader sig sjældent fange ind af forskning og videnskabelige analyser.

Digitale mediers indtog har gjort det muligt at sprede informationer med lynets hast, og det behøver ikke være lødige informationer eller sand viden. Antallet af konspirationstanker stiger i en krisetid, vi så det bl.a. under Corona og mange køber ind på arbitrære tanker om hvad, der ligger bag. Konspirationstanker accelereres bl.a. af personer som Trump og Putin, der synes at køre helt deres eget løb, når de fortæller sandheden – de gør og siger hvad der passer dem.

En undersøgelse under Corona viste at 28% af alle amerikanere mente at vaccinationsprogrammer var opfundet af

Bill Gates som et dække for, at han kunne injicere en 5G styret mikrochip under huden på mennesker, eller hvad med tanken om at yoga-dyrkende mennesker risikerer at åbne så meget op, at staten kan overtage deres sjæl. For ikke at glemme konspirationsteoriene om at vand kan gøre frøer homoseksuelle – interessant, da frøer elsker vand, ja reelt burde de vel være uddøde for længst, hvis teorien passer på alle frøer.

Sociale medier, og medier i det hele taget, kan få den slags til at gå viralt og med respekt for demokratiet tilbyde enhver at koble sig på hvad som helst, når som helst; men uanset lødighed eller ej, så er det ikke uden konsekvenser, at viden bliver opløst og sandheden gjort subjektiv, og i min optik til tider arbitrær.

Klimaet under gradvis og katastrofal forandring. Temperaturstigninger vil få alvorlige konsekvenser bl.a. med stigende vandstand, forandringer i ferskvandskvaliteten (herunder drikkevand), der vil komme flere ekstreme naturfænomener, ændringer i folkesundhed og tilmed flere sociale konflikter i kølvandet på klimaforandringerne. Der er krig i Ukraine og fx Yemen, ja der er altid krig et eller andet sted i verden.

Corona har forstærket verdens humanitære konflikter sammen med stigningen i statslige magtforskydninger. Der er krig i Etiopien, om end spæde tegn på fred viser sig, der er oprør i Iran og verdensfreden er ikke stabil i kølvandet på at stater konkurrerer benhårdt om magten og den kolde krig er vendt tiltage i fuldt flor. Med krigen følger brutalitet, ondskab og forråelse – og vinterkulden mærkes hos os som en energikrise, men i Ukraine er situationen en helt anden dødelig sag, som ikke trøster nogen.

Sundheden er påvirket – særligt menneskers

mentale velvære er under pres. Corona har vist os, at pandemier er en mulighed. Sundhedssektoren kom under pres og i forvejen pressede personaler har medført en seriøs krise visse steder i sundhedssektoren – en krise, der bl.a. handler om arbejdsmiljø og livskvalitet. Det står klart, at det ikke nytter at udnytte få kræfter til bristepunktet, dermed risikerer man at de står af ræset eller skifter branche og sektor.

Mange mennesker lider mentalt, og det psykiske område er blevet negligeret igennem alt for mange år, – det betyder at vi er ramt af en samfundsmæssig psykisk krise, der kalder på et styrket sundhedsvæsen og markante behov for ændringer fx blandt unge mennesker.

Teknologiske forandringer har på rekordtid medført at vi glor ned i vores mobiltelefoner, og sociale relationer er blevet noget vi finder i digitale versioner efter timers swipen. Forventningerne til det gode liv er måske blevet så urealistiske, ophøjede og uopnåelige at mange unge mennesker ikke føler de kan leve op til de eksisterende forventninger. Mange får det alt for let alt for skidt, hvis drømmetilværelsen står på en piedestal, der er ude af trit med tilværelsens virkelige væren. Enhver beskuelse af piedestalen og dens perfekte udtryk får utilstrækkelighed og mindreværd til at banke på døren og hvis vi tror, at svaret er flere præstationer, så risikerer vi at knække flere unge mennesker – vi må sadle om i fællesskab.

Men hvad skal der til for at løse alle disse udfordringer? Der findes næppe et enkelt svar, men skulle jeg alligevel vove pelsen, så er svaret fællesskab.

Alle mennesker har et ansvar for at skubbe kloden, livet og tilværelsen i en bedre retning, ►

Fra vores tur til Thy i efteråret.

Fra faget børneteater.

når det gælder fred, klima og sundhed, men enkelt og let er det ikke. Det er blevet mere vigtigt end nogensinde før at forme fremtiden og bevæge os i en ny og bedre retning, – men hvad skal der til for at verden bliver mere stabil igen?

Autentiske fællesskaber på højskolen

Mange af os er vokset op med ”bigger is better” og ”maximum me” som en slags tavse visionære trækplastre på fremtiden. Vi har tvangspræget og notorisk videreudviklet industrialiseringen i en til tider krampagtig flugt fra naturen og agerbrugssamfundet – og groft sagt gjort mere af det vi plejer ved at følge vante spor.

Da jeg var barn var forurening et stort samfundsmæssigt problem, spørgsmålet var, hvordan vi kunne begrænse forureningen. I dag er den debat overdøvet af et menneskeskabt katastrofalt klimaproblem. Vi har mistet kontakten til moder jord i mere end en forstand og må finde kontakten på ny.

Individualisme, præstation og konkurrence er sat højere end gensidighed, forbundethed, samarbejde og sågar kærlighed. Åndelige, psykologiske og menneskelige værdier fylder faktisk ikke specielt meget i forståelsen af det vellykkede liv eller i beskrivelsen af arbejde og uddannelse. Måske er det netop derfor, at nogle mennesker lider – vi savner samvær, nærvær og kærlighed i åndelige fællesskaber med fælles fortællinger! Idealer om konkurrence og præstation synes alt for let at løbe med stafetten i kapløb med forbrug og økonomisk/materiel velstand som det toneangivende, når det gælder meningen med livet.

Vi har udviklet en kultur, hvor mennesker reduceres til karakterer, uddannelse, arbejde og præstationer, eller måske blot nytteværdi

for den globale konkurrence – det er et problem!

Der er et seriøst ”knowing and doing gab” i menneskers livsførelse. Vi er oftere eksperter i at identificere problemer fremfor at finde løsninger eller ændre adfærd, det sidste er vi ikke vilde med, heller ikke når det gælder klima. Tre ud af fire mennesker i verdens G20 lande anerkender behovet for samfundsmæssige og økonomiske forandringer relateret til ulighed og klimaforandringer, men selvom 75% er enige, så er vi ikke engang tætte på vitale systemiske forandringer.

Vi ”downloader” alt for ofte gamle velkendte handlinger og følger de spor, vi allerede kender, – men situationen kræver, at vi forbinder os endnu dybere med spørgsmålet om meningen med livet; hvad vil det sige at være et menneske og hvilket samfund ønsker vi egentligt? Hvis ikke vi tager stilling på ny, så kan vi ikke sætte ind med de transformative forandringer, der behøves for at løse de problemer vi står i.

Udfordringen er, at vi ikke kan (men skal) nytænke verden, mens vi løber i det fortærskede hamsterhjul, hvis kuglelejer er så slidte, at jeg kvies ved at bruge billedet – vi har ikke verdens gang og livet tilstrækkeligt på afstand til at kunne se det (hele) udefra, derfor gør vi som vi plejer – på nær når vi fx er på højskole! Her ser vi os selv og tingene i et nyt lys. Vi forandrer os bl.a. fordi vi er unge og netop blandt de unge er der mange nye begyndelser i samfundet – begyndelser på at begrænse klimakrisen eller skabe mere mental trivsel.

Højskolens fællesskab, rum og rammer er et arnested, hvor nye flammer tændes, hvor man kan spejle sig selv i hinandens nye lys, for at ”downloade” nye personlige værdier og selvbevidsthed, der kan tages med ud i livet –

ja højskolen er naturligvis også livet, men der er et liv efter. Højskolen er stadigvæk, som i sin tid, et sted hvor man kan finde oplyste svar på spørgsmålet om meningen med livet og disse svar, sammen med mange menneskers små begyndende initiativer skal dyrkes og eksponeres til inspiration for os alle.

Spørgsmålet er hvor energien til den globale healing er – er den fx blandt de unge på højskolen? Eller er den overalt, hvis vi alle gjorde en fælles forskel? Vi behøver transformative forandringer på dybere systemiske problemer, og her er genfødslen af åndelige og menneskelige værdier afgørende.

“ ...tænker du at det er lige meget hvad du gør i forhold til klima, krig eller måske sundhed, så husk at status quo kun medfører mere af det samme – det er aldrig for sent at handle anderledes.

Der er noget substantielt på spil. Læg mærke til at udviklingen af sunde selvstændige børn og senere voksne går gennem tilknytning, kærlighed og sociale familiære fællesskaber med tilstrækkelig følelsesmæssig nærhed. Udviklingen går gennem evne til mentalisering, spejling, anerkendelse, opmærksomhed og refleksion. Det handler om kærlighed, nærvær og tillid – vi kan ikke udvikle modne trygge og frie voksne mennesker uden at have en dyb kvalitet i fællesskabet og det sociale. Autonomi og forbundethed går hånd i hånd – men først igennem kærlig omsorgsfuld forbundethed og fællesskab opstår friheden – elementerne er hinandens yin og yang. Mennesker finder ikke sig selv via ensom introspektion eller navlebeskuende fokusering (med en smartphone i hånden) ved siden af andre – ja, ved siden af. Mennesket realiserer

sine potentialer i samspil og forbundethed med andre. Udebliver tilliden til os selv, fordi den ikke findes i det ydre, så risikerer vi let at unge mennesker trækker sig ind i en negativ kigge-indad-spiral, som alt let forføres af det, der smerter.

Vi skal være forsigtige med at servicere verdens smerte, det fører ikke noget med sig. Man skal med andre ord undgå at hænge med hovedet, hvis man står i lort til halsen – man skal forsøge at rette ryggen, måske søge hjælp og støtte i et fællesskab og gøre hvad, der står i ens magt for at finde et nyt ståsted en ny vinkel på sit liv ved at udfolde sig.

Tænk du, at det ikke nytter noget, eller tænk du at det er for sent, eller lige meget

hvad du gør i forhold til klima, krig eller måske sundhed, så husk at status quo kun medfører mere af det samme – det er aldrig for sent at handle anderledes. Uden nye tiltag sker det sædvanlige – lad os sammen skabe nye fællesskaber og nye fortællinger i højskolens rum og rammer,

for her er der højt til loftet, her kan man nytænke sig selv og verdens gang i højskolens fællesskabende rytme.

Med disse ord og tanker vil jeg ønske en rigtig Glædelig Jul samt et Godt Nytår til dig og alle dine kære! Tak til elevforeningen, for stort engagement i 2022 – og velkommen til alle nye medlemmer. En stor og særlig tak til personalet på Højskolen for engageret arbejde i højskolelivet – tak for den nye havestue! Tak til alle tidligere, såvel som nuværende elever fordi I valgte Uldum Højskole og for at bidrage med at skabe muligheder for fællesskabet. Tak til alle i bestyrelsen for at bidrage med deltagelse og kvalificeret arbejde i 2022.

Glædelig Jul og Godt Nytår – pas på hinanden i fællesskab! ■

Fælles kreaprojekt
hvor alle elever
har deltaget.

Jeg er et udskud i juletiden

En underdog

Men på den dårlige måde

Til grin for hele min familie når jeg laver konfekt med nougat
og chokolade - uden marcipan

Ej kan du ikke lide marcipan?

Jeg eeeelsker marcipan

Marcipan

Marcipan

Deres store kæfter bevæger sig besværet op og ned, mens
de undres over mine smagsløgs mentale sundhed

Men de kan jo ikke engang åbne munden

Den slik søde gullige masse klæber sig til deres tænder

Sidder i mellemrummene, på tungen, i ganen

Og håner mig

Hjemsøger mig når de griner

De kaster deres hoveder tilbage, så jeg får fuldt udsyn til
massemordet i deres ædehul

Mmmm

Marcipan

Iben Læuvring

Fra Skriveværkstedet

Vreden er der
den gør mig gal
hvor længe vil den konsumere mig
jeg ser rødt
alt er en irritation
blusset er faldet igen
jeg er ved mine fulde fem
hvad har jeg gjort?

Allen Hellerup

MEN PÅ GRUND AF CORONA!

Jeg burde være på en båd ved Korallrevet
lige nu

Blå himmel, umiskendelig høj UV og hvidvin
i mit glas

Ingen rødvin - pletterne er svære at få væk
En boble af fest, faldskab og uovervindelighed
Brændt hovedbund og overfladisk ungdom
Jeg skulle faktisk virkelig be' om det

I stedet ligger jeg her på min sofa
Regnen siler ned udenfor
Hvert drøp er et øjeblik, jeg ikke får igen
En fregne jeg ikke får
En drink jeg ikke får drevet
Et menneske jeg ikke møder
Jeg burde ikke have ondt af mig selv
Jeg burde få det bedste ud af situationen
Jeg burde tage mig sammen
Men på grund af corona
Er der ingenting, der giver mening.

Tilde

August Laurson

FOREVIGT

NOTHING LASTS

Alle visner. Bjerge smuldrer. Have tørrer ud. Skove
brænder. Arv videregives, Åh hvor jeg dog trænger
til en åbenbaring, et mønsterbrud. Et brud udvisker vores
løfter om forevig forelskelse. Elsk mig til mine dages ende.
Giv dig selv til kende. Hvor bliver du af. Hvem er der for
os i vores dommedag? Hvordan ser din dom ud?
Kan du åbne den på forskud? Er det vores skæbne at
dø? Hvis det er, er dette min arv. De ord jeg aldrig
kunne sige fra min grav. Forevigt vil jeg vende mig i
jorden. Væn dig til tanken om den tørre jord i Norden.
En dag bliver min eneste arv en gravsten. Forevigt
i søvne med myrekryb og biller. En mave fyldt
med fortrydelsespiller. Gad vide om de stadig
spiller min yndlingssang. En bil i tomgang med et
nyforelsket par. Forevigt eller midlertidigt. På tide
at kørte videre. Eller vent min yndlingssang den
spiller.

latterlige skønhed

ofte

ofte

ofte

hendes

sagt

til

100.000

indkapslede

strækmærker,

»jeg

fortæller

kroppen

hvor

uvelkommen

den

er

deres

skæve

skønhedsstandarder»,

hendes

kropsbehåring,

fortæller

Faktisk

meget

bryster,

censurere

ikke

»Deller,

hun

hun

krop,

begynder

at

laver

uperfektheder,

til

lingeri,

hun

hun

hun

hendes

nøgne

usikkerheder

fedtet

til

løst

tøj.

krop

krop

krop

hovedet

kurver

som

design.

uperfekt-

sæk

ville

glide

på

på

på,

Känner en kvinna som är chef
Hon har blivit maktgalen
Inte ett av undantagen
Inte en kvinnas plats, inte på bolagen

Känner en annan, hon är fan ingenting
Jobbar som städare
det enda som hon duger till
Fick barn när hon var 16
white trash, hennes liv är spill

Gör abort, men det är dödens synd
Ska behålla barnet, barnen
Hur ska vi räcka till
Tycker jag det är viktigt? Vill jag ens ha barn på riktigt?

Bra som du är, men va' inte dig själv
Ta plats
men inte höras
ses
inget gnäll

Vill visa alla vad jag tycker
vill stå upp för min syster
Kan vi få öppna munnen
utan våld och skam
Kan vi få vara oss
utan att män ska slåss
vi bryter loss

Mathilda Ramberg

Flugten

Et barn er dødt i Betlehem
Et barn er dødt men
familien klarede den
Mens naboers hjem
ransages og jomfruer voldtages
Og børneblod af havet smages
Familien trøster sig selv
Med tanken om at barnet
sætter fødderne på den grønne eng
og ikke i dødens gab er fanget

Når paradiset klokker de ringer
og beder dem at sprede deres vinger
bider de det i sig
i håb om deres tåre og smerte
rammer dig og mig
som truet flokke de færdes
De slider sig hen af EU's lange vej
Blot for at du kigger på dem
med foragt og siger "nej"
lad os sende dem hjem"

I flygtningecentre de erindre
Ulovlige Bomber der falder
knækker kranier som æggeskaller
klippe kæmper der skævler veje der smuldre
flygtninges vej bliver smaller
Børn der græder mødre der hulker
Ødelagte trækker de sig hen af bjergenes tundra
De lever i natten de stikker af fra blodfærten
Der dem blev efterladt af diktaturhæren
Det svært at skjule spor af sin afdøde mor
Som terrorister og tyranner
behandlede som en slavehore'
hvorefter de på bålet dem brænder
og søsteren de fanger
faren de på klos hold
nakker med en rusten hammer
lemlæstet og gennemtæsket
tilsidesat for senere brug
i natten hun flygtede
på trods af alt bevarede hun sin tro

En bastard søn er født
En dæmon
En jomfru havde mødt
En kujon
Barnet af støbt

Botan Arabaci Cakmak

SPAR OS FOR 50 kr.

få årsskriftet på mail

Som du sikkert ved er prisen på porto steget en del i Danmark de senere år. For Uldum Højskole betyder det, at vi inden for de sidste fem år har oplevet en fordobling af vores udgifter til porto. Og det gør, at det er blevet dyrere at sende årsskriftet ud.

Hvis det er det samme for dig, vil vi rigtig gerne sende dig årsskriftet på mail. Så sparer vi porto og trykkeudgifter og du behøver ikke at vente på posten for at få dit årsskrift :)

Skriv til uldum@uldum-hojskole.dk

Højskoleindtryk fra en musik- og litteraturpraktikant

Af Jakob Kjær Bødker

Mit navn er Jakob, og jeg har haft fornøjelsen af at være universitetspraktikant på højskolen gennem hele efterårsholdet 2022. Jeg er i gang med andet år af

min kandidatuddannelse i Musikvidenskab med tilvalgsfag i Nordisk sprog og litteratur på Aarhus Universitet og har på højskolen været med i henholdsvis Frederiks bandfag og Charlottes litteratur- og skriveværkstedsfag.

Efter fire år i universitets beskyttede værksted har det været skønt at komme ud i den virkelige verden (hvis en højskoleboble kan kaldes det), og jeg føler mig yderst privilegeret ved at have fået så rig mulighed for selv at undervise, samtidig med at jeg har kunnet trække på Frederik og Charlottes erfaring og sparring.

Gennem hele efterårets musikundervisning har en central oplevelse for mig været, hvor åbent, nysgerrigt og positivt eleverne er gået til faget. Der har været plads til alle niveauer, og det har handlet om at gøre hinanden gode i fællesskab. Som underviser kan man sørge for at skabe gode rammer for dette, men i sidste ende er det eleverne, der sammen bidrager til at skabe et sådant positivt miljø.

Effekten af det bliver tydelig, når en elev, der aldrig har spillet musik før, er helt oppe at køre over, hvor fedt det er, netop fordi det er noget man skaber i fællesskab, eller når man i jazzbandforløbet gennem opmuntring og positiv energi giver hinanden mod til at spille solo, selv om de fleste aldrig har prøvet det før. Og det er noget, der har gjort, at jeg, trods lange eftermiddagskøer på E45, er kørt hjemad med et smil på læben hele vejen til Aarhus, bekræftet i, at musik kan noget ganske særligt.

Et aspekt af musikfaget som jeg, i forlængelse af det, særligt har fået øjnene op for under min praktik, har været samtalen om og refleksionen over musikken. Netop i en højskolesammenhæng er det både oplagt og givende at udnytte, at musik giver anledning til en masse vigtige samtaler. Det være sig f.eks. snakke om hvorfor vi spiller musik, hvad der er fedt, og hvad der er svært ved at indgå i et band sammen. Eller i en bredere sammenhæng at bruge f.eks. folketingsvalget til at diskutere musik- og kulturpolitik eller upcomingbandforløbet som afsæt for en snak om ligestilling i musikbranchen. Musik handler ikke blot om at lære det, der står i noden, det peger også ud mod det sociale rum og mod vores politiske, historiske og kulturelle omverden.

Ligeledes med litteraturundervisningen; også her har vigtigheden af den gode samtale gjort indtryk på mig. Jeg er en stor litteraturnørd og ejer af en bogsamling, der truer med at vokse ud af min lejlighed, og har derfor naturligvis nydt at beskæftige mig med litteratur på universitetet. Dog har jeg også tit haft oplevelsen af, at den akademiske samtale om litteraturen synes at mangle noget. At den ofte behandler teksten som en gåde, der kan løses med et facit med to streger under, frem for at dvæle ved de mange ubesvarede spørgsmål, teksten åbner for os, og som vi selv må tage aktivt stilling til, uden at der nødvendigvis kan gives et endeligt svar. For mig er netop disse spørgsmål, og alle de overvejelser de kan give anledning til, noget af det mest givende ved litteraturen – særligt hvis man har mulighed for at dele dem med andre.

I litteraturundervisningen på højskolen har jeg netop oplevet, at der er plads til den åbne, undrende og nysgerrige samtale om, hvad teksten kan og gør ved os, hvordan den rækker ud over sig selv og ind i vores egne liv og erfaringer. Plads til at dele sin glæde og

begejstring for en forfatter, en roman, et digt og inspirere hinanden til nye læseoplevelser. Til gennem den fælles samtale at opdage nye aspekter af en tekst, man troede, man kendte. Som underviser har det været både motiverende og inspirerende at møde elever, der gladeligt er gået med til at bruge en hel undervisningsgang på at dissekere et lille Inger Christensen-digt på fjorten linjer eller en Svend Åge Madsen-novelle med mindst fjorten meta-lag, og som, ikke mindst, selv har delt engageret ud af deres egne læseoplevelser. Det er i sådanne situationer, at litteraturen for alvor åbner sig og giver mening.

Alt i alt har det været fire fantastiske måneder på Uldum Højskole, som uden tvivl har sat sig varige spor i mig – tusind tak til alle elever og medarbejdere for at have taget så godt imod mig! ■

*Sys Bjerre optræder på
højskoledagen 2023*

ÅRSMØDE & HØJSKOLEDAG

Lørdag 11. marts 2023

JUBILARER PÅ ULDUM HØJSKOLE

Højskoledagen er også for gamle elever som er jubilarer. Det er i 2023 årgangene:

20 års jubilæum Årgang 2002-2003 og 2003	50 års jubilæum Årgang 1972-1973 og 1973
25 års jubilæum Årgang 1997-1998 og 1998	60 års jubilæum Årgang 1962-1963 og 1963
30 års jubilæum Årgang 1992-1993 og 1993	65 års jubilæum Årgang 1957-1958 og 1958
40 års jubilæum Årgang 1982-1983 og 1983	70 års jubilæum Årgang 1952-1953 og 1953

I forbindelse med vores Højskoledag glæder vi os til at se medlemmer af Elevforeningen og Skolekredsen, jubilarer, tidligere elever og medarbejdere, lokale borgere og andre med tilknytning til og interesse for Uldum Højskole .

PROGRAM

Kl. 9.30 Kaffe og rundstykker

Kl. 10.10 Velkomst i gymnastiksalen

Kl. 10.30 Koncert med Sys Bjerre

Kl. 12.00 Middag

Kl. 12.45 Rundvisning på højskolen.

Kl. 13.30 Generalforsamling i Skolekredsen i foredragssalen. Forstander og formand for højskolens bestyrelse fortæller om tilstanden på Uldum Højskole. Regnskab fremlægges og der er valg til bestyrelsen.

Kl. 14.30 Kaffe, kage og højskolesang i spisesalen og pyramiden

kl. 16.00 Afslutning

Det koster 100 kr. at deltage i dagen og de betales inden dagen. Når du har tilmeldt dig, sender vi dig betalingsoplysningerne.

Sidste tilmeldingsfrist er torsdag den 3. marts.

NÅR LIVET GÅR I KAGE

**Mira Guldhammer Hellesen,
højskoleelev efterår 22**

Når livet går i kage.

Bogstaveligt talt.

Det bedste er at have fingrene i kagedejen, opfinde, kombinere og sammensætte nye desserter.

Følelsen når man har opfundet en kage udført den støbt den

og så skal glace den. Hælde den perfekte tempereret glace ud på den frosne moussekage og se den løbe forsigtig ned af siderne.

Spejlblank – katjing. Det lykkedes.

En perfekt kage, et perfekt resultat!

Følelsen af at fuldende det, et nyt produkt er skabt, kunder der strømmer til for netop at smage på DIN kage, DIN ide, DIT resultat.

Men det var ikke det jeg stræbte efter da jeg lavede den. Jeg lavede den, fordi jeg elsker at kombinere smage, designe og udtrykke mig gennem en kage!

Hele håndværket bag.

Glæden ved hele processen, der får mit mundvand til at løbe, som fører til et kæmpe dopaminshot, når det lykkedes.

Chokoladerne vil ikke ud, moussen er skilt, kagen ligger på gulvet, mange timers arbejde

der bare er gået i stykker. En tåre presser sig på "ej slap af, det jo bare kage"

Nej, det er ikke bare kage!

Det er min tid, mine ambitioner, min kreativitet og min spænding på at smage den kage, som bare er mislykket.

Det er noget lort og lagkage! Men shit happens.

Da jeg som alle mulige andre skulle tage et valg om, hvad jeg ville efter folkeskolen, fik jeg smidt disse kommentarer efter mig

"Det ville da være en skam, hvis ikke du tog på gymnasiet" "Du har evnerne til det, udnyt dem" "Det da snyd, at du er så klog og så ikke engang tager på gymnasiet"

Og det fik jeg fordi jeg sagde jeg gerne ville være konditor og dermed tage en "erhvervsuddannelse".

Det fik mig til at tænke. Er det den vej, jeg skal gå? Hvad skal JEG vælge?

Skal jeg gå imod ensretningen eller skal jeg tage den "sikre" vej og tage på gymnasiet som mine lærer anbefalede og som ALLE mine venner gjorde...? Og det fik mig til at tænke?

Jeg har altid drømt om at blive konditor, jeg har ikke altid drømt om at komme på gymnasiet og videre på uni. Og der gik det op

for mig!

Jeg besluttede mig for at blive konditor og tage en erhvervsuddannelse. Jeg valgte at tro på mig selv og MINE evner. Ikke andres overbevisninger om, hvad jeg KUNNE eller SKULLE.

Jeg havde et godt bagland, der bakkede mig 100% op i min beslutning.

Men hvad gør man, hvis ens forældre ikke bakker en op?

Der må man huske på, at den vigtigste i ens liv.... er en selv! Vi er hovedpersonen i vores eget liv og vi har kun dette ene!

Du skal tro på, at det DU netop laver, er det rigtige. Det er DIN vej. Ikke din forældres, ikke din lærers, ikke dine venners, ikke din chefs, men DIN vej. Og den vej er fyldt med bump, ulykker, spøgelsesbilister og en masse vejarbejde, men det er den vej der gør dig til DIG! Det er oftest de mest udfordrende veje, der leder til smukkeste destinationer.

Det bedste er endnu ikke kommet. Så prøv at finde en ro, i at det nok skal gå, uanset hvad du foretager dig! Vi bliver nødt til at skubbe os selv i en eller anden retning.

For så længe vi er i bevægelse og foretager os noget, så er vi på vejen.

Hvorhen? Det ved jeg ikke.... Men jeg ved, vi er på vej.

Ens indre kompas kan nogle gange gå i stå.... og der kommer vi til at sætte nogle begrænsninger for os selv.

Vi overbeviser vores hjerne, om at det er rigtigt, at vi ikke er gode nok, at vi er dårlige til forskellige ting, at vi ikke kan blive til noget, at vi er en stor fiasko.

Men 90% af det, vi overbeviser os selv om, er ikke sandt.

Så for at komme ud af det!

For at få vores indre kompas til at virke igen!

Bliver vi NØDT til at lægge fokusset et andet sted.

Vi skal finde ud af det, der forhindrer os og arbejde på det.

Vi skal overbevise os selv om at vi er gode nok som den vi er!

Hvis vi kun lægger mærke til regnvejrsdage, så husker vi ikke alle solskinsdage.

Så øv dig i at lægge fokusset anderledes.

Du gør altid det bedste, du kan, og der findes ingen fiasko... kun læring! Og med læring udvikler vi os hele tiden til at blive en bedre udgave af os selv.

Det handler ikke om at stræbe efter resultatet, det handler om vejen dertil.

Jeg gik imod ensretning! jeg har været faret vild! jeg er også faldet ned i en grøft! Men jeg har rejst mig op og blevet ved med at fortsætte at tro på mig selv.... og dermed opnået MIT mål.

Lige nu kører jeg ned ad en ny vej, en vej jeg aldrig har kørt før, jeg ved ikke hvor den fører hen... men det også lige meget... For jeg ved jeg er på vej.

Så! Tiden er gået! Læg alt fra jer.

Jeg træder et skridt tilbage, skuer over mit bord... alt spiller!

Glacen er spejlblank, chokoladerne skinner, tærten står skarpt, marcipanroserne smukke og croissanterne har de flotteste rullelag. Det er følelsen af succes, hårdt arbejde der betaler sig. En veludført svendeprov, en sølvmedalje i hånden, som senere førte til et håndtryk af Hendes Majestæt Dronningen, som efterfulgt blev til en guldmedalje til Danmarks bedste tærte 2022.

Når alvor og sandhed forenes med flid, nås målet. ■

KOM UD AF HOVEDET!

**Sebastian Richardt,
højskoleelev efterår 22**

Hvornår er man ærlig? Er det når man taler fra hjertet af? Eller først når vi italesætter det fx ved at sige "for at være helt ærlig..."

Det er egentlig en mærkelig ting at sige, "for at være ærlig". Er det meningen at det skal betyde, at man er mere ærlig end før? Eller bare så simpelt som at sige at man løj før?

Jeg synes at det er vigtigt at være ærlig, men det er jo en svær ting, for hvornår er man for ærlig? Man kan jo blive set lidt underligt på, hvis man siger noget som måske var lidt for ærligt. Jeg tror, at det medfører, at man tænker lidt for meget over, hvad man siger... i hvert fald nogle gange.

Jeg synes, at det er en skam, at man ikke tør sige, hvad man føler - eller tænker. Rigtig mange ting går tabt i måden vi taler til hinanden på. Jeg siger et, men mener to. Eller jeg siger noget, men budskabet ligger gemt mellem linjerne, og jeg håber, at du forstår præcis, hvad jeg mente.

Ville det hele ikke være nemmere, hvis vi sagde, hvad vi tænkte og ikke var bange for hvad andre tænkte om os? Det er vigtigt at pointere at jeg ikke håber at I forstår mit budskab, som at når jeg er færdig med talen her, og jeg efterfølgende kommer hen og

sætter mig, at I siger til mig, at det var super-dårligt og noget værre vrøvl. Selvfølgelig kan jeg bruge den information til at forstå, at jeg skulle være bedre, men det er ikke så fedt at høre.

Derimod håber jeg, at I forstår, at jeg mener, at det handler om optakten til samtaler. Der kan man nemt være fanget i sit eget hoved og gruble over tingene alt for længe og ende med ikke at gøre noget, fordi man kører i ring. Det kender jeg i hvert fald rigtig godt. Jeg har det nemlig vanskeligt med ikke at tænke for meget over ting både, hvad jeg skal sige eller gøre, men især også om, hvad modtageren tænker, og synes om det.

Jeg kan huske dagen, da jeg startede på højskolen. Jeg var hurtigt færdig med at flytte ind på mit værelse. Jeg så at folk lidt efter lidt samlede sig i en rundkreds ude på græsset. Jeg undgik rundkredsen, da jeg ikke var sikker på, hvad jeg skulle gøre eller sige, hvis jeg satte mig, eller om det var mærkeligt, at jeg satte mig. Som tiden gik, blev rundkredsen større indtil sidst, hvor jeg var den eneste som ikke var en del af den. Jeg gik frem og tilbage fra mit værelse og ud til vejen og prøvede at lade som om, at jeg lavede noget vigtigt, imens jeg desperat håbede på, at der kom en lærer og dirigerede os ind i samlingsalen. Jeg

ville for alt i verden undgå at ydmyge mig selv, eller sige noget dumt på første dag. Dog må jeg erkende, at alt det arbejde, jeg brugte på at undgå at virke underlig eller at gøre noget galt, endte det nok med, at jeg så mærkelig ud alligevel. Måske endda mere end hvis jeg bare havde sat mig.

Det endte dog lykkeligt, da jeg endelig satte mig, og fik en god snak med Gustav og Victoria, og det var jo ikke så farligt, som jeg gik og troede.

Jeg har haft et stort fokus på at være så ærlig som muligt her på højskolen. Sige hvad jeg tænker og føler og især at gøre, hvad jeg vil uden at tænke alt for meget over det. Det er ikke gået helt, som jeg gerne ville have, at det gjorde. Jeg har indset at især i starten, opstiller man en form for facade. En poleret version af sig selv. Man holder lidt igen på sig selv, man træder på tynd is og undgår at træde folk over tæerne. Vi er vant til at skulle passe ind i de sociale norer som former sig omkring os fx i folkeskolen eller på gymnasiet. Det er vigtigt at huske at normer bliver formet og styret af os som en gruppe. Så hvis alle var enige om at være fordomsfri og accepterende overfor forskelligheder, hvordan ville det så se ud?

Her på højskolen har jeg mødt en hel masse mennesker, de kommer fra mange steder i verden og er på forskellige stadier i livet. De har hver deres livshistorie og personligheder. Jeg ville ønske, at jeg havde brugt mere tid på at snakke med dem i stedet for at gruble over om hvorvidt, de også vil snakke med mig. Jeg elsker at snakke med andre, høre hvad de tænker og har på hjerte. Desværre tror jeg ikke, at jeg har nok tid til at lære alle at kende så godt, som jeg kunne håbe på. Der er mange her, som jeg gerne ville lære bedre at kende. Nogle har jeg snakket lidt med allerede, og nogle har jeg slet ikke talt med. Jeg håber, at jeg finder modet til at sige til

dem, at jeg gerne vil snakke mere med dem og måske også vedligeholde kontakten her, når højskoleopholdet er forbi.

Nogle relationer kommer meget naturligt, men hvad med de relationer som går tabt? Er det ikke en skam at miste kontakten med en, som man faktisk gerne ville holde kontakten med? Jeg frygter at stå tilbage og tænke, gid at jeg havde sagt noget, gid at jeg havde fortalt dem at jeg synes om dem, og at jeg gerne vil bevare kontakten.

Jeg tror at moralen, bag hvad jeg har sagt, egentlig er simpel nok. Vær modig nok til at sige hvad du mener og ikke tænk for meget over, hvad andre tænker. Hvis du har lyst til at sige det, så bør du sige det. Hvis du tør gå forrest skal andre nok følge. ■

ÅRSBERETNING FRA ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

Af forperson Camilla Sillesen

Så er det atter blevet tid til en årsberetning fra elevforeningens bestyrelse – hvilket betyder, at endnu et år nu er gået fyldt med arrangementer, glade tidligere højskoleelever og en bestyrelse, der nyder at være med til at sætte rammerne for dette!

ELEVMODE 2022

Til trods for mange arrangementer i løbet af året vil Elevmødet altid være vores største – og det var det naturligvis igen i år.

Sikke en succes med ca. 300 tidligere elever, der sammen med os, de daværende ca. 100 elever og medarbejderne fik skabt et eventyrligt elevmøde – nemlig med temaet 'Uldum i Eventyrland'. Salen var eventyrligt pyntet, der var kajakager til dessert og hele lørdag kunne man tage på eventyrløb og meget andet! Tak for hjælpen til medarbejderne og det daværende elevhold – uden jer ville vi ikke kunne gennemføre elevmødet!

Ligesom til de seneste elevmøder har man som deltager til elevmødet skullet medbringe telt, da vi ikke kan have så mange sovende indendørs. Det var der igen i år god opbakning til, og det er vi og skolen meget taknemmelige for!

Til generalforsamlingen valgte Peter ikke at genopstille og i stedet fik vi Alberte og Rasmus (Jogge) valgt ind i bestyrelsen. Tusinde tak til Peter for den store indsats gennem flere år og velkommen i bestyrelsen til Alberte og Jogge – vi er glade for at I har lyst til at lægge jeres energi i dette arbejde sammen med os!

Til årets generalforsamling fik vi også vedtaget

de vedtægtsændringer vi havde foreslået med sidste års årsskrift. Det betød, at vi kunne optage endnu en suppleant så bestyrelsen nu består af ni medlemmer samt to suppleanter. På den måde er vi lidt flere hænder. Desuden blev det vedtaget, at bestyrelsen selv udpeger de to suppleanter.

Derudover blev der også vedtaget noget mere formalia-relateret, nemlig at formanden og næstformanden nu kaldes forperson og næstforperson.

ULDUM PÅ UDEBANE-CAFÉER

Hver måned i 2022 – med undtagelse af sommerferien – har der været afholdt UPU-caféer skiftevis i Aarhus og København. Det varierer meget fra måned til måned, hvor mange der deltager. Til gengæld er det altid en fællesnævner, at det er superhyggeligt og en dejlig måde at sikre sig lidt Uldum Højskole-stemning på. Vi nyder fortsat i bestyrelsen at kunne være facilitatorer for de her uformelle caféer, hvor man bare kan dukke op.

Til årets sidste UPU-café i Århus i december fik vi fint besøg af Marianne, lærer på højskolen. Hun medbragte alverdens læder, grej og skabeloner og så var der ellers dømt jule-læder-klippe-hygge. Over 30 tidligere elever fra mange forskellige årgange kom og julehyggede og producerede en masse kreative og flotte ting i læder og papir. Det var en kæmpe succes – og tak til Marianne for at komme og hjælpe os med vores små juleprojekter!

I det nye år afholdes årets første UPU-café i Aarhus, derefter i København i februar og så fremdeles. Vi glæder os meget til at se en masse af jer – hvem ved, måske nogle for første gang?

FRA ELEV MØDET 2022

Vores UPU-caféer afholdes fortsat på hhv. Café Mellemrummet i København og Café Mellemfolk i Århus, som begge er non-profit caféer drevet af Mellemfolkeligt samvirke.

ØLBOWLING PÅ ROSKILDE FESTIVAL

Efter flere år uden Roskilde festival kunne vi igen genoptage det succesfulde ølbowling-arrangement på Roskilde festival! Turneringen afholdes i forårsholdets camp og elevforeningen sponsorerer øllerne. Alle gamle Uldum-elever kan komme og være med og hygge med gamle højskolevenner. Et arrangement, der samler en masse årgange på kryds og på tværs!

NYE TILTAG PÅ DE SOCIALE MEDIER

For at få nys om, hvornår alle vores skønne arrangementer afholdes, har vi på vores seneste bestyrelsesmøde i november lavet lidt om i vores platforme på de sociale medier. Elevforeningens bestyrelse har i mange år brugt Facebookgruppen 'Uldum Højskoles Elevforening' til at komme i kontakt med tidligere elever. Denne gruppe får lov at bestå, da man også som tidligere elev kan slå ting op her. Vores kommunikation ud til jer vil dog fremover foregå på vores nye 'Uldum Højskoles Elevforening'-SIDE. Så hop ind på Facebook og skriv det i søgefeltet og sikr dig, at du følger

den nye Facebookside. På den måde er du også mere sikker på at få besked om, hvornår der er et arrangement.

Vi har desuden en Facebook-gruppe målrettet vores UPU-caféer. Denne gruppe vil med tiden blive lukket ned, så vi mindsker antallet af grupper.

Derudover har Elevforeningen også fået en Instagram-profil. Her deler vi også vores kommende arrangementer, samt en masse stemningsbilleder, så man kan se hvor hyggeligt det er!

Skriv 'uldumhojskoleselevforening' i søgefeltet og følg os!

ELEVFORENINGENS STØTTEPULJE

Det er altid muligt for tidligere elever at søge støtte til arrangement for tidligere Uldum-elever. Vi kan fx støtte lokaleleje, forplejning, honorar (fx til pianist) og meget mere.

Hvis man ønsker at søge penge fra støttepuljen, så kan man inde på vores nye Facebookside finde en formular, man udfylder og sender til samme side. ■

INDKALDELSE TIL GENERALFORSAMLING

I forbindelse med elevmøde 2023 indkalder bestyrelsen hermed til den årlige generalforsamling lørdag d. 29. april 2023.

Husk, at du kan følge os på elevforeningens Facebook-SIDE: Uldum Højskoles Elevforening samt på vores Instagram 'uldumhojskoleselevforening'.

BESTYRELSE

Forperson

Camilla Sillesen, efterår 2015

Næstforperson

Emilie Westh Wold, efterår 2015

Olivia Lundgreen, efterår 2015

Jannie Mikkelsen, efterår 2016

André Weltz-Pedersen, forår 2018

Mathilde Høstrup, forår 2017

Anne Sofie Olsen, forår 2019

Alberte Krogshede, forår 2017

Sofie Bo Poulsen, forår 2019

Suppleanter:

Jakob Kousgaard Kristensen, forår 2018

Rasmus Hansen, efterår 2021

ELEV MØDE 2023 PRAESENTERER

ULDUM I DET VILDE VEST

Så er det blevet tid til at sætte kryds i kalenderen den 28.-30. april 2023, når Elevforeningen inviterer til elevmøde! Husk jeres cowboyhat og lasso når skolen bliver til det vilde vest for en weekend.

10-års jubilarerer (efteråret 12 + foråret 13) vil blive fejret til middagen lørdag aften.

Følg med på Elevforeningens nye Facebook-side og Instagram-konto for mere information.

Generalforsamling i Skolekredsen

Der indkaldes til det årlige møde lørdag den 11. marts 2023 kl. 13.30 i Store Skolestue.

Dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Bestyrelsens beretning
3. Forstanderens beretning
4. Det reviderede regnskab fremlægges til godkendelse
5. Indkomne forslag
6. Fastsættelse af kontingent
7. Valg af bestyrelsesmedlemmer og suppleanter
8. Valg af revisor
9. Eventuelt

Bestyrelsen:

Formand

Lars Paludan-Müller

Næstformand

Kathrine Degn

Eva Kring

Bjarke Refslund

Claus Thaisen

Anton Ahnfelt-Rønne

Katrine Laumann Jørgensen

Eleverepræsentanter

Camilla Sillesen

Emilie Westh Wold

Suppleanter

Kristine Mulvad Jensen

Højskolens medarbejdere

LÆRERNE

Charlotte
Heiden

Frederik
Aamand Holm

Freja Lykke Herrik

Jacob Tybjerg

Kurt Willumsen,
Forstander

Marianne
Rolskov

Morten Eibe
Staffensen

Nina le Fevre

Pernille
Raagaard

Torben
Christensen

Anne Le Fevre

Michael M.
Lauridsen

Stine Poulsen

Theis Scherfig

KØKKEN

Cecilie Capion

Heidi Andersen

Line Buhl
Sørensen

Gitte Kiellerich
Pedersen

PEDEL & RENGØRING

Emil Skov Poulsen

Henrik Skov

Paul Lauritzen

Svitlana Rudyuk

KONTOR

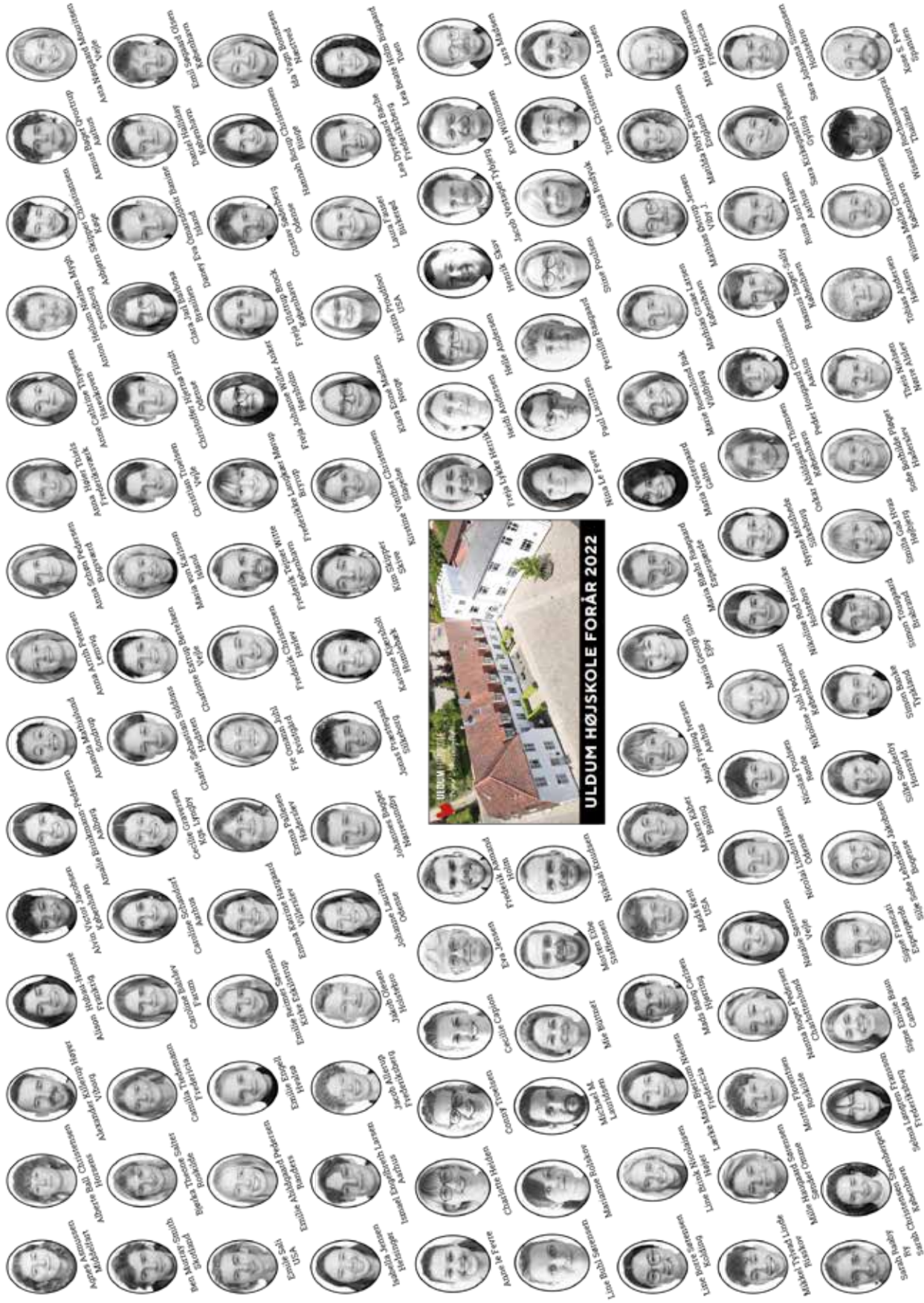
Conny Troelsen

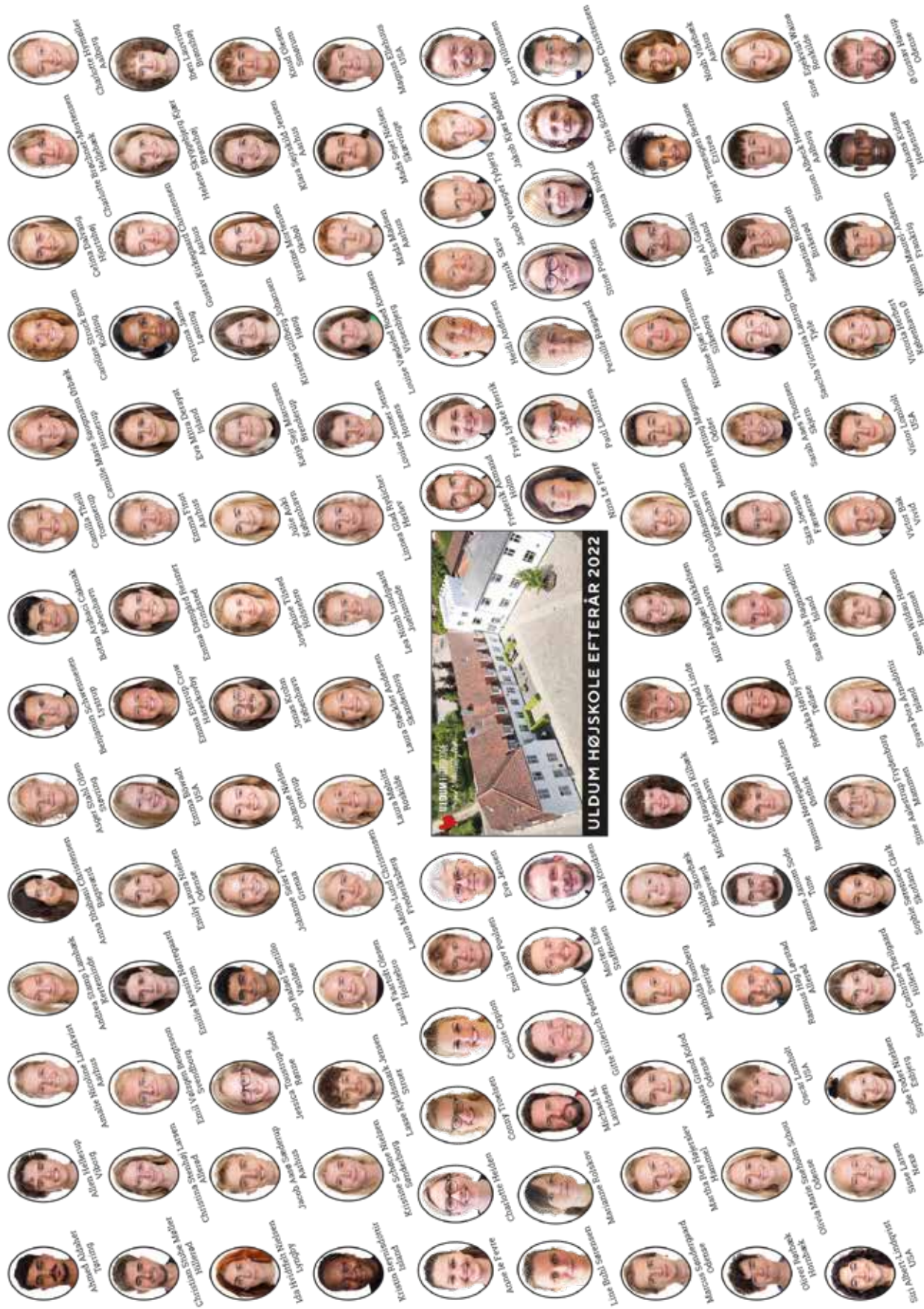
Eva Jensen

Nikolai Knudsen

UULDUM HØJSKOLE FORÅR 2022

Farvel til

Zenia Larsen
Ernæringsassistent

Nye ansatte

Gitte Kiilerich Pedersen
Ernæringsassistent
Ansæt juni 2022

Emil Skov Poulsen
Pedelmedhjælper
Ansæt august 2022

Anne Le Fevre
Lærervikar
Ansæt januar 2022

Uldum Højskole
Højskolebakken 11
7171 Uldum

Tel. 7567 8211
uldum@uldum-hojskole.dk

ULDUM HØJSKOLE
Frighed til forskellighed

WWW.ULDUM-HOJSKOLE.DK